DZIEWIĘTNASTE SPRAWOZDANIE

C. K. PAŃSTWOWEJ

SZKOŁY PRZEMYSŁOWEJ

WE LWOWIE

ZA ROK SZKOLNY 1910/1911.

LWÓW.
NAKŁADEM C. K. PAŃSTWOWEJ SZKOŁY PRZEMYSŁOWEJ.
Z drukarni i litografii Piller-Neumanna we Lwowie.
1911.

Dnia 4. października 1910 odbył się w auli tutejszej c. k. Szkoły przemysłowej państwowej, uroczysty obchód ośmdziesiątej rocznicy narodzin Najjaśniejszego Pana Cesarza Franciszka Józefa I.

Uroczystość zagaił Dyrektor zakładu słowem wstępnem wskazując na doniosłość tego niezwykłego Jubileuszu w życiu i kulturze narodów objętych Monarchią austryacko-węgierską. a także w istnieniu i rozwoju naszego zakładu, który nosi miano Najjaśniejszego Pana i który cieszy się szczególną Jego łaską i opieką.

Potem wygłosił prof. Bronisław Kąsinowski poniżej wydrukowany odczyt.

Każda rocznica jest chwilą uroczystą, pamiętną, drogą. Im starszy wiek, im dłuższe istnienie, tem ważniejszą ta chwila się staje i do tem głębszych pobudza refleksyi. Cóż dopiero, gdy rocznica jest niezwykłą!...

Po niedawnym Jubileuszu sześćdziesięcioletniego, pełnego chwały, panowania (który wśród podobnego świątecznego zebrania w naszej uczelni, jeszcze w dawniejszym gmachu, uczcił pięknym odczytem mój poprzednik, niestety już nieżyjący), po tej niedawnej wiekopomnej chwili w życiu narodów, złączonych pod berłem prastarej dynastyi Habsburgów, stajemy dziś wobec ośmdziesiątej rocznicy narodzin naszego Najjaśniejszego Pana i Władcy.

Ośmdziesiąt lat — to już cały okres w dziejach, to olbrzymia księga wspomnień pierwszorzędnego znaczenia w nowożytnej historyi Europy, a także porozbiorowego tułactwa, doli i niedoli naszego narodu.

Godzi się uprzytomnić sobie najważniejsze momenta w życiu najmiłościwiej nam panującego, sędziwego Jubilata!

Urodził się w Wiedniu dnia 18. sierpnia r. 1830 w dwa tygodnie po zakończeniu rewolucyi lipcowej w Paryżu i obwołaniu Ludwika Filipa Orleańskiego królem Francuzów, — w czasie kiedy powiew rozruchów paryskich burzliwą wichurą przeleciał przez środkowe Niemcy, a w Saksonii, Hannowerze, Elektoracie heskim i Brunświku wywołał pierwsze brzaski nowoczesnego konstytucyonalizmu niemieckiego. U nas w Polsce gotowały się umysły niezależne również do wybuchu, który miał skruszyć pęta nadnewskich carów... zbliżała się szybko „Noc listopadowa“.

W Austryi było podówczas jeszcze cicho, jakkolwiek niedość pogodnie; chmury dopiero się zbierały, zwłaszcza na Węgrzech. Panował wciąż cesarz Franciszek II., dziadek naszego najdostojniejszego Jubilata. Burze miały się zerwać później!

Ojcem Franciszka Józefa był arcyksiążę Franciszek Karol, drugi syn panującego cesarza Franciszka II., ożeniony z księżniczką Zofią, córką króla bawarskiego Maksymiliana I. Wykształceniem jego kierowali najwytrawniejsi wychowawcy; że tylko wymienię hrabiego Henryka Bombelles wywodzącego się z rodu portugalskiego, piastującego kolejno urząd radcy legacyjnego w Londynie i Lizbonie, później ambasadora w Petersburgu i Turynie. Podczas gdy hr. Bombelles zaprawiał młodego księcia w sprawach państwa i dyplomacyi, generał hr. Coronini-Cronberg i pułkownik von Hauslab, ludzie niepospolitych zalet ducha, wysoko wykształceni, budzili i rozwijali w chłopcu skłonności rycerskie oraz upodobanie i zamiłowanie w sztuce wojennej. Jednym z jego nauczycieli

był także Wacław Zaleski (Wacław z Oleska), późniejszy gubernator Galicyi, który przyszłego Władcę Austryi uczył języka polskiego, który w młodzieńczej duszy swego dostojnego Ucznia wzniecił zainteresowanie się sprawami naszego kraju i sympatye dla naszego nieszczęśliwego narodu. Następcą cesarza Franciszka, zmarłego w 43 roku swego panowania t. j. w r. 1835 był nastarszy syn jego Ferdynand, koronowany już przedtem król węgierski, stryj pięcioletniego podówczas arcyksięcia Franciszka Józefa. Kierunek wychowania i wykształcenia książęcego pacholęcia głównie inicyatywie tegoż monarchy zawdzięczamy. Był to władca dobrotliwy, przejęty najszczerszą troskliwością o dobro podwładnych sobie ludów, ale chorował często i nie mógł z tego powodu zajmować się ciągle i usilnie sterowaniem nawy państwowej.

Długoletnią ciszę zakłóciły niebawem groźne zaburzenia. W r. 1846 rozgorzały pożary i polała się krew bratnia w Galicyi; obałamucona ludność wiejska w kilku zachodnich powiatach rzuciła się na dwory i obywatelstwo ziemskie. Wojska austryackie obsadziły Kraków; — upadła Rzeczpospolita Krakowska, ostatni strzęp dawnej niepodległości i stała się częścią Monarchii Habsburskiej.

Spełzły na niczej usiłowania Alcjaty, Libelta, Wiesiołowskiego, Tyssowskiego, Gorżkowskiego, Heltmana, Wiśnowskiego i i., by w oparciu na wolnym Krakowie zorganizować ruch wolnościowy przeciw mocarstwom zaborczym.

W r. 1848 rewolucya lutowa w Paryżu obala tron króla-mieszczanina Ludwika Filipa. Echa jej pobrzmiewają rozgłośnie po całej środkowej Europie! Tym razem również w Austryi.

Młodziutki Książę pospiesza do Włoch; w bitwie pod Santa Lucia pod okiem znakomitego wojownika Radeckiego zdobywa pierwsze wawrzyny rycerskiego męstwa. Tymczasem w Wiedniu, Hradcu, Pradze, Lwowie następują manifestacye domagające się zmiany formy rządu. Dnia 13. marca usuwa się kanclerz Metternich; system jego upada, robiąc miejsce nowemu porządkowi rzeczy. Kostytucya z dnia 25. kwietnia (dnia urodzin cesarza Ferdynanda) ogłasza równość wszystkich obywateli wobec prawa, nietykalność, osobistą, tajemnicę listów, swobodę wyznań, wolność pism i słowa; Węgry otrzymują konstytucyę osobną, uchwaloną przez sejm węgierski. Jakkolwiek już w maju konstytucyę kwietniową zniesiono, to przecież w lipcu zwołano jednoizbowy sejm w Wiedniu, który uchwala zniesienie poddaństwa, pańszczyzny serwitutów ciążących na gruntach chłopskich a zarazem indemnizacyę dla właścicieli ziemskich tj. wynagrodzenia za posiadany dotychczas przywilej robocizny. Czesi, niezadowoleni z konstytucyi kwietniowej, zwołują do Pragi „kongres słowiański“ Zaburzenia praskie skłaniają generała Alfreda Windischgrätza do użycia siły zbrojnej i zgniecenia ruchu czeskiego gwałtem. Lecz i w Wiedniu przyszło do starcia, mianowicie podczas ekspedycyi wojsk do Węgier, gdzie już w całej pełni rozniecila się pożoga rewolucyjna Ofiarą zaburzeń pada minister wojny hr. Latour. Dwór cesarski uchodzi do Ołomuńca na Morawach, sejm austryacki przenosi się do Kromieryża. Wojska połączone pod dowództwem Windischgrätza i Jelaczyca zmuszają dnia 31. października Wiedeń do kapitulacyi. Gdy cesarz Ferdynand skołatany niepowodzeniami, sterany chorobą, postanowił w Ołomuńcu złożyć koronę, arcyksiążę Franciszek Józef ukończył właśnie 18-ty rok życia.

Uznawszy go pełnoletnim, stryj (po równoczesnem zrzeczeniu się praw do panowania przez Franciszka Karola) oddał mu rządy i ogłosił następcą tronu a równocześnie władcą Austryi. Stało się to w pamiętnym dniu 2-gim miesiąca grudnia 1848 r., którego 60 rocznicę święciliśmy przed dwu laty!

Wśród trudnych tedy wielce okoliczności wstąpił na tron Habsburgów młody, ośmnastoletni Książę. Zawierucha wojenna we Włoszech, jeszcze groźniejsze położenie na Węgrzech! Sejm w Kromieryżu, któremu przewodniczył znany nam później, a tak wielce popularny Franciszek Smolka, staje się areną zaciętych zapasów pomiędzy centralistami a federalistami; w Frankfurcie obraduje parlament niemiecki odwracający się coraz widoczniej od Austryi a skłaniający w stronę ambitnego Berlina... Mimo to z wiarą i otuchą chwyta młodzieńcza dłoń nowego Cesarza za ster państwa, jak to stwierdzają słowa jego proklamacyi: „Z silnem postanowieniem utrzymania niezmąconego blasku korony, ale gotowi podzielić prawa nasze z przedstawicielami naszych ludów — ufamy niezachwianie, że uda nam się z Bożą pomocą zjednoczyć wszystkie kraje i narody monarchii w jednem wielkiem, silnem ciele państwowem“.

Zwycięstwa oręża austryackiego pod Custozzą, Mortarą i Novarą prowadzą do pokoju zawartego w Medyolanie.

Na Węgrzech generał Henryk Dembiński, którego dyktator Kossuth zamianował głównym wodzem, ponosi klęskę pod Kapolną i składa buławę w ręce Görgeya. Tenże razem z Klapką

rozpoczyna offenzywę. Generał Bem jakkolwiek pobity pod Hermannstadem, przecież trzyma się w Siedmiogrodzie dzielnie i wytrwale. Wojska austryackie znalazły się niejako w dwóch ogniach. Już w Debreczynie ogłasza Kossuth niepodległość Węgier i przenosi rząd narodowy do Pesztu! Tymczasem nadchodzą z Włoch zwycięskie posiłki, a po zjeździe cesarza Franciszka Józefa z carem Mikołajem także wezwane na pomoc wojska rosyjskie. Kossuth składa dyktaturę w ręce Görgeya, który kapituluje w Villagos. Wojna węgierska skończona.

I na północy honor uratowany! Ofiarowanej przez sejm frankfurcki godności cesarza niemieckiego król pruski Fryderyk Wilhelm IV. nie przyjmuje. W dwa lata potem na sejmie związkowym w Frankfurcie przewodniczy znów Austrya jak dawniej poważana i moralny pryncypat dzierżąca.

Nie tak szczęśliwie, na razie przynajmniej, ukształtowały się stosunki wewnętrzne Sejm w Kromieryżu gubi się w długich, poważnych wprawdzie, lecz bezskutecznych obradach; porozumienia nie osiągnął. Dlatego ogłasza cesarz Franciszek Józef dnia 4. marca 1849 konstytucyę w ograniczonym zakresie czyli tak zwaną „oktrojowaną“; ale i ten odblask swobód musiano czasowo usunąć w ostatnim dniu roku 1851 i powrócić do rządów absolutnych trwających lat siedm. Istniała wprawdzie „Rada państwa“ (Reichsrat), ale tylko z głosem doradczym, nie decydującym; członków jej zresztą nie wybierał lud, lecz mianował sam Cesarz. Jestto t. zw. „okres Bacha“. Aleksander Bach, piastujący godność ministra spraw wewnętrznych, dążył do scentralizowania administracyi w całej monarchii nie wyłączając Węgier. Język niemiecki wprowadzono do wszystkich szkół i urzędów. Mimo to w czasie tym dokonano wielu ulepszeń i reform. Zreorganizowano szkoły średnie i uniwersytety; przywrócono autonomię akademicką i zawarowano wolność nauki. Bonitz i Exner udoskonalają system wychowawczy w gimnazyach i szkołach realnych, który stał się odtąd wzorem dla innych państw europejskich; Prusacy powołali nawet Bonitza do Berlina, aby zreformował szkolnictwo średnie i wyższe także w ich kraju

Konkordat zawarty ze Stolicą apostolską przyznał Kościołowi w granicach monarchii Habsburskiej szeroką autonomię; biskupi otrzymali nadzór nad nauką religii i religijnem wychowaniem młodzieży.

Minister Karol Bruck tworzy sądy handlowe, ustanawia prawo wekslowe, wprowadza ustawę przemysłową i czyni przygotowania do pomnikowego kodeksu handlowego, który potem, po wykończeniu, od roku 1862, stał się obowiązujący. Fabryczny przemysł i stosunki kredytowe przeobrażają i rozwijają się bardzo pomyślnie. W Pradze, Wiedniu i Hradcu powołano do życia wzorowo jak na owe czasy urządzone akademie handlowe. Podjęto też w tym okresie przejściowego absolutyzmu budowę kolei żelaznych w bardzo rozległych rozmiarach; w czasie od r. 1848 do 1854 zbudowano słynną kolej przez Semmering.

Zwycięstwa we Włoszech i na Węgrzech wzmocniły Austryę bezwarunkowo i podniosły jej znaczenie w Europie; Prusy zawierają z nią w r. 1853 traktat handlowy; przecież antagonizm Prus o przodownictwo w Niemczech stale wzrasta i zaostrza się nawet. Korzystając z rozdwojenia Niemiec, rozpoczyna car Mikołaj wojnę z Turcyą t. zw. Krymską, w której ubezwładnia go jednak zbrojny sprzeciw Anglii i Francyi. Austrya zręcznie wyzyskuje sytuacyę, zażądała od Rosyi ewakuacyi księstw naddunajskich i przystąpiła za poprzedniem porozumieniem się z Turcyą do ich czasowej okupacyi, ubezpieczając tym sposobem najżywotniejsze swe interesy na wschodzie. K o n g r e s p a r y s k i uregulował potem sprawę naddunajską; Austrya zaś wycofała swe wojska z tamtych okolic.

Do upadku absolutyzmu ministra Bacha przyczyniła się bezpośrednio d r u g a w o j n a w ł o s k a.

Minister króla Sardynii i Piemonta hr. Cavour umiał na wspomnianym co tylko kongresie paryskim zjednać sobie dla sprawy zjednoczenia Włoch cesarza Francuzów Napoleona III., który cesarstwo francuskie wznowił był w cztery lata po wybuchu rewolucyi lutowej i upadku króla Ludwika Filipa. Po zjeździe Napoleona z carem rosyjskim w Stuttgardzie i zagwarantowaniu neutralności rosyjskiej rozpoczęto we Włoszech groźne zbrojenia. W roku 1859 doprowadziły one do starcia. W wojnie tej brał cesarz Franciszek Józef udział osobiście. W bitwie pod Solverino, pędząc na koniu wśród gradu kul zagrzewał walczących wołając: „Naprzód zuchy! i ja mam żonę i dzieci, które mogą stracić ojca“. Monarcha był wtedy już od lat pięciu żonaty; w roku 1854 bowiem pojął w małżeństwo księżniczkę **Elżbietę**, córkę księcia bawarskiego Maksymiliana Józefa.

Zjazd cesarza Franciszka Józefa z Napoleonem w Villafranca zainaugurował pokój zawarty w Zurychu dnia 10. listopada 1859 r. Tak zakończyła się druga wojna włoska. Austrya utraciła na rzecz Napoleona Lombardyę,

który odstąpił ją Włochom a w zamian otrzymał od nich Nizzę i Sabaudyę.

Ministeryum Bacha upadło! Na czele rządu staje **Agenor hr. Gołuchowski**, Polak. Z Galicyą dawniej już Franciszek Józef nawiązał ściślejsze stosunki. Pierwszą swą podróż do naszego kraju przedsięwziął jeszcze w roku 1851 witany wszędzie z dużymi objawami sympatyi, której miłą i wdzięczną pamięć szlachetne serce monarsze zachowało na zawsze. Gołuchowski jest podwaliną nowej ery w Austryi, t. zw. ery autonomicznej. Dyplom październikowy z r. 1860 przyznaje władzę ustawodawczą sejmom krajowym, które miały wysyłać do wiedeńskiej Rady państwa swoich deputowanych celem uczestniczenia w obradach nad sprawami znaczenia ogólniejszego. Węgrzy zyskali częściowe zawarowanie odrębności, co ich jednakże nie zadowoliło. Malkontentami byli także niemieccy centraliści. To też miejsce hr. Gołuchowskiego wnet zajął **Antoni Schmerling**. Patent lutowy z r. 1861 ustanawia izbę panów i izbę posłów, delegowanych przez sejmy, których zakres działania jednak znacznie uszczuplono. Węgry, z wyjątkiem Siedmiogrodu, nie wydelegowali do wiedeńskiej Rady państwa w tym jej nowym składzie żadnych posłów, pozostając nadal na swem stanowisku opozycyjnem.

Tymczasem stosunki w Związku państw niemieckich zmieniały się coraz bardziej na niekorzyść Austryi. Nowy król pruski Wilhelm I. za wpływem swego ministra Bismarka skupia wokoło siebie książąt niemieckiej Rzeszy. Austrya traci swój wpływ i swe dominujące miejsce. Jeszcze w roku 1864 następuje zgodne współdziałanie obu państw głównych t. j. Prus i Austryi przeciw Danii w obronie Szlezwiku i Holsztynu. Skutki przecież wspólnego zwycięstwa nad Danią doprowadziły do nieporozumień. Sprawa podziału łupu wojennego t. j. Szlezwiku i Holsztynu sprowadziła nieszczęśliwą dla Austryi wojnę z Prusami i Włochami, zakończoną pokojem praskim i wiedeńskim. Mimo świetnych zwycięstw arcyksięcia Albrechta pod Custozzą a Tagethoffa na morzu adryatyckiem obok wyspy Lissy, zadecydowała przegrana na północnym teatrze wojny t. j. klęska pod Königgrätz. Prusy zabrały Szlezwik i Holsztyn, Włochy Wenecyę. Prusy utworzyły pod swoją egidą t. zw. Związek północno-niemiecki. Austrya usuwa się zupełnie ze sfery interesów politycznych Rzeszy niemieckiej.

Odtąd rozpoczyna się dla Austryi pokojowa epoka wewnętrznej konsolidacyi i wzmacniających stopniowo organizm państwa, zbawiennych reform. Odtąd coraz pomyślniej układają się stosunki; Austrya zwolna wzrasta na siłach. Niezwykle zręczna, genialna wręcz, dyplomacya, inspirowana osobiście przez cesarza Franciszka Józefa, postawiła jego monarchię za dni naszych na stanowisku najsilniejszego obok Niemiec i Prus mocarstwa lądowego w Europie.

* * *

Niezadowolenie Węgrów unicestwiło patent Schmerlinga i obaliło jego rządy. Powołany w roku 1865 do steru hr. Belcredi zawiesza konstytucyę na czas aż do porozumienia z Węgrami. Po wojnie pruskiej wszakże Belcredi ustępuje miejsca powołanemu ze służby saskiej hr. Fryderykowi Beustowi. Uchwalone za wpływem Franciszka Deaka adresy sejmu węgierskiego ułatwiają „ugodę austryacko-węgierską“. Od roku 1867 datuje swe istnienie dualizm Austro-Węgier, trwający z pewnemi, później dokonanemi, nieznacznemi zmianami aż do obecnej chwili.

Dla krajów reprezentowanych w wiedeńskiej Radzie państwa czyli dla t. zw. Cislitawii ogłoszone zostały dnia 21. grudnia 1867 dwie ustawy zasadnicze (Staatsgrundgesetze) jako trwałe podwaliny dzisiejszej, ogólnie znanej konstytucyi austryackiej.

Po ogłoszeniu konstytucyi grudniowej ster rządów w Austryi objął ks. Karol Auersperg, stając na czele utworzonego przez siebie t. zw. ministeryum obywatelskiego (Bürgerministerium). Urzędowy tytuł: „Monarchia austryacko-węgierska“ otrzymała swą sankcyę najwyższem postanowieniem z dnia 14. listopada 1868.

Ustawy grudniowe i ogłoszenie konstytucyi z roku 1867 miały pierwszorzędne i olbrzymie znaczenie szczególnie dla Galicyi. Już na rok przedtem otrzymaliśmy samorząd gminny. W pamiętnym roku 1867 powstała galicyjska Rada szkolna krajowa we Lwowie, której zarządowi i opiece poruczono szkoły średnie. W szkołach podlegających naszej Radzie szkolnej krajowej obowiązuje odtąd z niektórymi wyjątkami jeden z dwóch języków krajowych jako wykładowy. W roku 1869 ogłoszoną została ustawa państwowa normująca zasady organizacyi szkół ludowych, a pozostawiająca określenie szczegółów ustawodawstwu Sejmu krajowego; wskutek tego wydał w roku 1873 Sejm krajowy ustawy szkolne dla Galicyi. W r. 1868 zaprowadzono w sądownictwie wschodnio-galicyjskiem język polski i ruski, zaś w roku 1869 język polski jako urzędowy w całej Galicyi. W Uniwersytecie Jagiellońskim w Kra-

kowie przywrócono zrazu (t. j. w roku 1861) z pewnem ograniczeniem, później bezzwględnie język polski jako wykładowy i urzędowy. W uniwersytecie lwowskim najwyższem postanowieniem z roku 1871 zostały oba języki krajowe wprowadzone jako wykładowe, w roku zaś 1879 język polski jako urzędowy.

Oświata, nauki, sztuki piękne, przemysł, handel, rolnictwo rozwijają się pod ojcowskimi rządy naszego Najmiłościwszego Pana i Władcy w całej Monarchii; idzie ona w zawody o lepsze z pierwszemi i najprzedniejszemi państwami świata I nasz kraj dużo serdecznej troskliwości cesarza Franciszka Józefa zawdzięcza. O szkolnictwie ludowem, średniem i wyższem wspomniałem już. Największą jednakże naszą chlubą są dwie instytucye, które zazwyczaj tylko narodów zupełnie niepodległych, tworzących osobny organim państwowy, są przywilejem. W Krakowie w roku 1872 za osobnem poleceniem cesarskiem dotychczasowe polskie Towarzystwo naukowe zamieniono na oficyalną polską A k a d e m i ę U m i e j ę t n o ś c i, która ma prawo porówne z berlińską, paryską, wiedeńską lub innemi, odznaczać i wyróżniać znakomitych uczonych, tak swoich jak zagranicznych. I o ten zaszczyt zaliczenia w poczet członków akademii krakowskiej ubiegają się dziś faktycznie najsłynniejsi uczeni całego świata. Nieco później krakowską szkołę malarską zamieniono na A k a d e m i ę s z t u k p i ę k n y c h, która w Europie dziś uchodzi za jedną z najlepszych. Były uczeń krakowskiej akademii sztuk pięknych ma wszędzie za granicą otwarte pole; sam fakt, że kształcił się w akademii krakowskiej, jest dla niego już niejako listem polecającym. Niemniej zasila nasz kraj, zwłaszcza w ostatnich latach, coraz to liczniejszy poczet szkół fachowych, niższych i średnich; mamy nawet Politechnikę we Lwowie, jedyną jedną p o s k ą na świecie i tę p:zez cesarza Franciszka Józefa. A i nasza S z k o ł a p r z e m y s ł o w a p a ń s t w o w a podobnie jak i krakowska, jako ostoja specyalnego zawodowego wykształcenia, pobudzają do wdzięcznej a rzewnej refleksyi o błogosławionych skutkach, jakie płyną z pełnej chwały i dobroci rządów naszego N a j j a ś n i e j s z e g o P a n a. To też z radością okazujemy miłość i przywiązanie naszemu ukochanemu Władcy, gdy się nadarzy okazya.

Miłością gorącą do cesarza Franciszka Józefa przejęci są nietylko Polacy w Austryi. Warto sobie uprzytomnić, co o Franciszku Józefie pisze prasa poznańska i warszawska, na jej czele „Dziennik Poznański“ i „Tygodnik Illustrowany“. P a t r y a r c h ą m o n a r c h ó w zwie go ten ostatni (nr. 35. z dnia 27/VIII. 1910), poświęcając Mu z okazyi 80 rocznicy urodzin serdeczny i ciepły artykuł. „Takiego stosunku między monarchą a ludnością, jaki się ustalił w Austro-Węgrzech od lat wielu, nie znają dzieje. To, co hiperbolą dźwięczało w hymnie z roku 1797-go stało się obecnie najrzetelniejszą bez żadnej przesady prawdą:

»Miłość wieńce jemu splata
»W tryumfalnym blasku bram
»Boże daj, by długie lata
»Cesarz Franz panował nam!«...

„Cesarz Franciszek Józef jest jakby symbolem tego, czego stała się Austrya dzisiejsza, oraz potężnym pierwiastkiem głównym, spajającym ze sobą wszystkie autonomiczne czynniki, tworzące siłę i pomyślność rozległej Monarchii Habsburgów. A silna Austrya jest pośrednio rękojmią pokoju dla całej Europy. Oto dla czego w dniu 18. sierpnia powinszowaniem i życzeniom Austryi składanym Monarsze wtórzyła Europa cała:

»Gott erhalte Franz den Kaiser!...«

I.

KRONIKA ZAKŁADU.

Dziewiętnasty rok istnienia c. k. państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie rozpoczął się z dniem 16. września 1910 a zakończył się z dniem 15. lipca 1911.

Uroczyste nabożeństwa poprzedzały tak rozpoczęcie jak i zakończenie roku szkolnego.

Dzień Imienia Najjaśniejszego Pana Cesarza Franciszka Józefa I. święcił zakład uroczystym obchodem dnia 4. października.

W dniu 19. listopada odprawiono nabożeństwo żałobne za spokój duszy ś. p. Cesarzowej Elżbiety.

Ogólne wiadomości szkolne.

Rok szkolny 1910 1911 zaznacza się dalszym rozwojem szkoły przez wprowadzenia nowych kursów i działów.

I tak od 1. października 1910 do 15. stycznia 1911 odbył się pierwszy kurs dla maszynistów, prowadzących lokomotywy, zaś od 1. lutego do 30. maja odbył się drugi czteromiesięczny kurs dla palaczy i maszynistów obsługujących maszyny stałe.

O żywotności obu powyższych kursów świadczy okoliczność, że na pierwszy kurs uczęszczało 30, na drugi 37 uczestników z wytrwałą pilnością do końca kursu.

Na podstawie zarządzenia c. k. Ministerstwa robót publicznych odbył się w zakładzie w czasie od 1. grudnia 1910 do końca maja 1911 kurs przygotowawczy dla drogomistrzów rządowych, na ktorym udzielali nauki profesorowie tutejszej szkoły oraz inżynierowie c. k. Namiestnictwa.

Na kurs ten powołanych zostało 10 drogomistrzów, będących w służbie rządowej, tudzież 10 podoficerów, kwalifikujących się do nadzoru dróg i mostów administrowanych przez państwo.

Obok powyższych kursów odbył się w roku sprawozdawczym w tutejszym zakładzie całoroczny kurs, urządzony przez c. k. Radę szkolną w celu przygotowania nauczycieli i nauczycielek ludowych do egzaminów dla szkół wydziałowych z przedmiotów objętych III. grupą.

Na kurs wydziałowy uczęszczało 30 nauczycielek i 12 nauczycieli.

Ważną zmianą w ustroju szkoły jest reorganizacya dotychczasowej szkoły przemysłu budowlanego.

Szkoła ta obejmująca dotąd pięć kursów zimowych, zamienioną została na szkołę rzemiosł budowlanych o dwóch kursach zawodowych (ewentualnie kursie przygotowawczym) i trzy i pół miesięcznym kursie majsterskim dla murarzy.

W programie tej szkoły pzzewidzianą jest także nauka praktyczna dla murarzy cieśli i kamieniarzy równoległe z odnośną nauką teoretyczną.

W ubiegłym roku szkolnym wprowadzony został kurs przygotowawczy przy równoczesnem zwinięciu I. kursu budowlanego dawnego typu.

Z rokiem szkolnym 1911/1912 nastąpi znowu o tyle zmiana w programie całodziennej nauki na czteroletnim dziale ślusarstwa artystycznego i trzyletnim ślusarstwa budowlanego, że na podstawie zarządzenia c. k. Ministerstwa robót publicznych wprowadzony zostanie nowy plan naukowy dla wspólnej trzyletniej nauki ślusarstwa artystycznego i budowlanego.

Szkoła malarstwa dekoracyjnego ulegnie także częściowej zmianie z początkiem roku szkolnego 1911 1912 przez wprowadzenie ćwiczeń praktycznych już od pierwszego roku pod kierunkiem werkmistrza dla nauki malarstwa ściennego.

W ten sposób stopniowo przeprowadzona przemiana działów dawnego typu rozszerzy się na cały organizm szkoły, nadając jej niewątpliwie charakter bardziej praktyczny i celowy.

Z początkiem roku szkolnego 1911 1912 wprowadzone zostaną dwa nowe działy w tutejszym zakładzie a mianowicie:

a) dział mechaniczno-techniczny;

b) dział elektryczny.

Pierwszy składać się będzie z dwuletniej nauki całodziennej (o czterech kursach półrocznych) celem dalszego kształcenia czeladników na werkmistrzów i samoistnych majstrów tego zawodu.

Dział elektrotechniczny składać się będzie z dwóch kursów: jednego o całodziennej pięciomiesięcznej nauce dla maszynistów i monterów, drugiego pięciomiesięcznego kursu wieczornego dla nadzorców.

W czasie wakacyi zeszłorocznych liczny zastęp (70 procent) uczniów działu warsztatowego tutejszego zakładu, odbywało praktykę zawodową w różnych pracowniach krajowych, zarabiając od 60 hal. do 4 koron dziennie.

Za przychylne poparcie wychowanków szkoły składa dyrekcya w imieniu całego grona nauczycielskiego niniejszem swoje serdeczne podziękowanie tym wszystkim Panom Pracodawcom, którzy starając się wytworzyć tyle pożądaną, bo wzajemnie pożyteczną łączność pomiędzy warsztatem a szkołą, wspierają w ten sposób z godną uznania przychylnością cele jej i usiłowania.

Wdzięczne podziękowanie składamy na tem miejscu Zarządowi bursy grunwaldzkiej, a w szczególności jej szlachetnemu Twórcy i Opiekunowi JW. Panu dr. Ernestowi Adamowi za ofiarowanie 40 miejsc z całem utrzymaniem w tejże bursie uczniom tutejszego zakładu po nader przystępnej cenie.

Również składamy należne podziękowanie na ręce JW. Pana Józefa Olszewskiego zarządowi bursy Ligi pomocy przemysłowej za łaskawe przyjęcie 5 ciu uczniów (z tych 4 bezpłatnie) pod opiekę tego zakładu.

Wartość usług, jakich spodziewać się należy po tych zakładach dla sprawy wychowania młodzieży przemysłowej, zasługuje na najofiarniejsze poparcie i najwdzięczniejsze uznanie społeczeństwa.

W końcu podnieść należy, że wszyscy uczniowie, który roku zeszłego ukończyli naukę w zakładzie znaleźli stosowne umieszczenie i pracują w obranym zawodzie.

Z uczniów działu budowlanego, którzy w bieżącym roku szkolnym lub latach poprzednich ukończyli naukę w zakładzie, zgłosiło się 6 do państwowego egzaminu na majstrów murarskich, ciesielskich i kamieniarskich, wszyscy uczynili zadość wymaganiom przepisanego egzaminu, a tem samem uzyskali prawo do samoistnego wykonywania zawodu.

Z dawnych uczniów tutejszego zakładu zgłosiło się 6 do egzaminu na budowniczych i wszyscy uzyskali konsens na wykonanie przemysłu w tym zakresie.

W ubiegłym roku szkolnym uczniowie działu przemysłu budowlanego zwiedzali pod kierunkiem profesorów większe budowle w miejscu.

Uczniowie zaś działu ślusarskiego i stolarskiego zwiedzali pod przewodnictwem kierownika warsztatów szkolnych i nauczycieli zawodowych fabryki i większe pracownie we Lwowie.

Z końcem marca uczniowie IV. i V kursu budowlanego w liczbie 11 odbyli wycieczkę naukową pod przewodnictwem prof. Adolfa Weisa, do Krakowa i Wiednia.

W Krakowie oglądali zabytki historyczne i architektoniczne, tudzież muzea i kościoły.

W szczególności oglądali uczniowie roboty restauracyjne zamku królewskiego na Wawelu, korzystając z uprzejmości p. architekty Skawińskiego, który przedstawiał i objaśniał wszelkie już dokonane rekonstrukcye gmachu.

Następnego dnia zwiedzali uczciowie roboty około obwałowania Wisły, oprowadzani przez kierownika budowy c. k. inżyniera p. Schneidra.

Po dwudniowym pobycie w Krakowie wyjechali uczniowie do Wiednia, gdzie czterodniowy czas poświęcili na zwiedzanie osobliwości miasta, a w szczególności zabytków hi-

storycznych i nowszych budowli architektonicznych.

Dyrekcya spełnia miły obowiązek, wyrażając szczere podziękowanie pp. architekcie Skawińskiemu i inżynierowi Schneidrowi za udzielanie cennych wskazówek przy zwiedzaniu budowli a w szczególności p. prof. Arturowi Romanowskiemu za łaskawe poświęcenie dwudniowego czasu na uprzejme przewodnictwo po Krakowie.

Wycieczki naukowe członków grona nauczycielskiego.

Na podstawie reskryptu JE. Pana Ministra r. p. z dnia 25. lipca 1910 L. $\frac{542-XXIa,}{2}$ odbyła się dnia w dniach od 4. do 16. września 1910 pod kierunkiem profesora Akademii sztuk pięknych we Wiedniu, starszego radcy budownictwa, Fryderyka Ohmanna, wycieczka naukowa, obejmująca miasta: Steyr, Budweis, Krumau, Tabor, Pragę i Kuttenberg.

Z tutejszego zakładu brał udział w tej wycieczce profesor Adolf Weiss.

Rozporządzenia.

C. k. Ministerstwo robót publicznych reskryptem z dnia 8. lipca 1910 L. 134/4—XXIa, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 16. lipca 1910 L. 42.747, zarządza zamianę szkoły werkmistrzów budowlanych w tutejszym zakładzie, na szkołę rzemiosł budowlanych od początku roku szkolnego 1910 1911.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 2. września 1910, L. 37.428, zawiadamia, że c. k. Ministeryum r. p. reskryptem z dnia 29. lipca 1910, L. 43 2—XXIb, zezwoliło na zaprowadzenie specyalnego kursu dla maszynistów kolejowych, prowadzących lokomotywy.

C. k. Rada szkolna krajowa zarządza rozporządzeniem z dnia 7. września 1910, L. 50.883, odbycie kursu wydziałowego z przedmiotów grupy III., na który powołała 21 frekwentantów i frekwentantek z całego kraju.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 25. lipca 1910, L. L. 43 1—XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 15. września 1910, L. 46.740, zezwoliło na dalsze odbycie kursu zawodowego dla palaczy i maszynistów przy tutejszym zakładzie.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 24. września 1910, L. 42.186 przesyła reskrypt c. k. Ministerstwa r. p. z dnia 8. lipca 1910, L. 300 1—XXIb, w sprawie sprowadzania środków naukowych z zagranicy.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 27. września 1910, L. 45.648, powołała dodatkowo nauczycielkę Maryę Ryczakównę na kurs wydziałowy z przedmiotów grupy III.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 15. października 1910, L. 63.121, zarządza odbycie się kursu dla drogomistrzów przy tutejszym zakładzie od dnia 1. grudnia 1910.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 24. października 1910, L. 1476 1—XXIc, zawiadamia, że Towarzystwo cegielni we Wiedniu ofiarowało się odstąpić różne materyały do potrzeb pracowni budowlanych po kosztach własnych.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 30. października 1910, L. 65.575, przesyła reskrypt c. k. Ministerstwa r. p. z dnia 30. września 1910, L. 721 1—XXIb, zawiadamiający, że kamienie litograficzne w najlepszym gatunku, które dotąd spowadzono z zagranicy, wytwarzane są w państwie.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 15. listopada 1910, L. 69.495, przesyła reskrypt c. k. Ministerstwa r. p. z dnia 28. października 1910, L. 913 - XXIa, zarządzający pomieszczanie uczestników kursów dla nauczycieli szkół przemysłowych uzupełniających w statystycznych rocznych wykazach.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 17. listopada 1910, L. 66.924, poleca w myśl reskryptu c. k. Ministerstwa r. p. z dnia 21. października 1910, L. 884—XXIa, używanie tylko aprobowanych podręczników

szkolnych i ogłaszanie wykazu tychże w każdorocznem sprawozdaniu szkolnem.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 3. grudnia 1910, L. 69.493, ogłasza konkurs na posady dwóch stałych sług szkolnych przy tutejszym zakładzie.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 14. grudnia 1910, L. 75.018, zarządza coroczne przedkładanie wykazu odszkodowań jakie w ciągu roku wypłaciło Towarzystwo międzynarodowe ubezpieczeń od wypadków uczniom podczas wycieczek i pracy w warsztatach szkolnych.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 23. grudnia 1910, L. 74.816, przesyła w myśl reskryptu c. k. Ministerstwa r. p. z dnia 17. listopada 1910, L. 620 2—XXIa, dwa egzemplarze programu i planu nauki kursów zawodowych dla majstrów studniarskich.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 28. grudnia 1910, L. 77.950, przesyła reskrypt J. E. Pana Ministra r. p. z dnia 9. grudnia 1910, L. 633 3—XXIb, zatwierdzający program i plan nauki dla wprowadzić się mającej szkoły werkmistrzowskiej mechaniczno-technicznej w tutejszym zakładzie.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 3. stycznia 1911, L. 77.440, zatwierdza zarządzenie Dyrekcyi co do podwyższenia opłaty szkolnej w publicznej sali rysunków i modelowania.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 31. grudnia 1910, L. 66.706, uwolniła 16 uczniów działu artystycznego od opłaty szkolnej od początku roku szkolnego 1910 1911.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 31. grudnia 1910, L. 71.127, uwolniła 26 uczniów działu budowlanego od opłaty szkolnej od początku roku szkolnego 1910 1911.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 14. stycznia 1911, L. 72.433, zatwierdza wykaz godzin i plan nauki w zakładzie na rok szkolny bieżący.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 11. stycznia 1911, L. 79.826, przesyła reskrypt c. k. Ministerstwa r. p. z dnia 17. grudnia 1910, L. 732 2—XXIa, w sprawie zaprowadzenia nauki strzelania w szkołach przemysłowych.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 18. stycznia 1911, L. 112 IV., przesyła polski tekst nowego regulaminu szkolnego.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 6. lutego 1911, L. 1496 IV., przesyła reskrypt c. k. Ministerstwa r. p. z dnia 12. stycznia 1911, L. 14 23—XXIa, zarządzający uzupełnienie paragrafu 9. i 10. reskryptu z 22. lipca 1008, L. $\frac{63-XXIa}{302}$ w sprawie kursów dla dalszego kształcenia nauczycieli szkół przemysłowych uzupełniających.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 10. lutego 1911. l. 2211 IV., przesyła reskrypt c. k. Ministerstwa r. p. z dnia 27. stycznia 1911, L. 101 1—XXIb, zatwierdzający zmiany planu nauki działu malarstwa dekoracyjnego z początkiem roku szkolnego 1911 1912.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 20. lutego 1911, L. 2512 IV., przesyła reskrypt c. k. Ministerstwa r. p. z dnia 1. lutego 1911, L. 159 XXIb, w sprawie bezpłatnego odstąpienia wyrobów szkolnych dla ozdobienia sal w szkole przemysłowej uzupełniającej VI-ej dzielnicy we Wiedniu.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 22. lutego 1911, L. 3008 IV., przesyła reskrypt J. E. Pana Ministra r. p. z dnia 27. stycznia 1911, L. 156 4—XXIb, zaprowadzający od początku roku szkolnego 1911 1912 mechaniczno-techniczną szkołę werkmistrzów.

C. k. Ministerstwo r. p. rozporządzeniem z dnia 27. stycznia 1911, L. 158—XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 3. marca 1911, L. 3007 VI., systemizowało posadę nauczyciela w IX. kl. rangi dla przedmiotów mechaniczno - technicznych z włączeniem nauk elektro-technicznych od początku roku szkolnego 1911 1912.

C. k. Rada szkolna krajowa okólnikiem z dnia 8. marca 1911, L. 2916 III. zarządza przedłożenie wykazu uczniów i uczenic zakładu w r. 1909 1910, w wieku do lat 13 i osobno w wieku od 13 do 16 lat.

C. k. Ministerstwo r. p. rozporządzeniami z dnia 16. grudnia 1910, L. 211—IVa i z dnia 14. lutego 1911, L. 26—IVa, intymowanymi rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 14 marca 1911, L. 3874 IV, ustanawia zarządców budynków rządowych i normuje specyalnymi przepisami organizacyę zarządu oraz administracyę tych budynków.

C. k. Ministerstwo rob. publ. reskryptem z dnia 27. stycznia 1911, L. 157-XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k Rady szkolnej krajowej z dnia 17. marca 1911, L. 3010 IV., systemizowało posadę werkmistrza dla szkoły werkmistrzów mechaniczno - technicznej, począwszy od roku szkolnego 1911 1911.

C. k. Ministerstwo r. p. reskrypem z dnia 8 marca 1911, L. 1017—XXIb 10, zarządza prze-

dłożenie zestawienia organizacyi tutejszego zakładu.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 7. marca 1911, L. 218 1—XXIa, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 23. marca 1911, L. 5243|IV., poleca do zakupienia dla biblioteki zakładu dzieło „Haberlandt Dr. M. Oesterreichische Volkskunst“.

C. k. Rada szkolna krajowa okólnikiem z dnia 27. marca 1911, L. 5822 IV. poleca zwiedzanie „Wystawy podhalańskiej“ przez uczniów i uczenice zakładu.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 4. kwietnia 1911, L. 5848 IV. zaliczyła rozprawkę „Tempera i jej użycie“, przez Stanisława Matzkiego, w poczet książek dozwolonych do użytku przy nauce rysunku.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 10. marca 1911, L. 922 - XXIb|10, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 9. kwietnia 1911, L. 6242 IV., rozstrzygnęło, że wydatki pokrywane z dotacyi „Potrzeby naukowe i koszta zarządu nie ma się przeprowadzać w wykazie zarządzonym rozporządzeniem z dnia 21. lutego 1910, L. 21 8—I.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 30. grudnia 1910, L. 179 9—XXIb 10, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z 31. marca 1611, L. 5590 IV podaje do wiadomości warunki, na jakich zostali zaasekurowani uczniowie wszystkich zakładów przemysłowych w państwie na czas od 1. stycznia 1911 do 1. stycznia 1921 w zakładzie międzynarodowym ubezpieczeń od wypadków we Wiedniu, tak w razie uszkodzeń podczas wycieczek, jak i podczas praktycznej nauki w warsztatach i laboratoryach.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 17. marca 1911, L. 281 6—XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 3. kwietnia 1911, L. 5787 IV., zarządziło odbycie kursu dla palaczy i maszynistów kotłów stałych w czasie od 2 lutego do 31. maja b. r.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 24. marca 1911, L. 23|1—XXIb intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 14. kwietnia 1911, L. 569 IV., zezwala na pobieranie podwyższonej należytości za naukę w sali publicznej rysunków i modelowania dla mężczyzn i kobiet aż do czasu zaprowadzenia bezpłatnej nauki w sali rysunków i modelowania dla majstrów i czeladników, oraz sali rysunków dla dziewcząt.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 1. maja 1911, L. 6106 IV., uwolniła 46 uczniów i uczenic zakładu od opłaty szkolnej począwszy od II. półrocza 1910 1911.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 4. maja 1911, L. 7551 IV., przesyła ogłoszenie Magistratu m. Lwowa w sprawie uczęszczania uczniów szkół średnich do lokali publicznych.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 30 grudnia 1910, L. 27 22—XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 12 stycznia 1911, L. 207 IV, zatwierdziło program wędrownej nauki garbarstwa w Galicyi w r. 1911, a mianowicie jednomiesięczne kursa w Tyczynie, Starym samborze, Bohorodczanach, Kutach i w Tyśmienicy.

Nauczycielem tych kursów mianowany został Mieczysław Bachórz, nauczyciel c. k. Państwowej szkoły przemysłowej dzielnicy XVII. we Wiedniu, pod kierunkiem dyrektora tutejszego zakładu.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 10. maja 1911, L. 78.211 10, poleca okólnikiem sprawienie aparatu fotograficznego przez komitet Polskiego Muzeum szkolnego we Lwowie, w celu przysporzenia środków naukowych.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 23. maja 1911, L. 2393 IV., nadała posadę stałego sługi szkolnego przy tutejszym zakładzie Michałowi Gęgale, tyt. sierżantowi c. k. pułku obrony krajowej Nr. 34 w Jarosławiu.

C. k. Ministerstwo robót publicznych reskryptem z dnia 28. kwietnia 1911 roku, L. 472—XXIb—11, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 15. maja 1911, L. 8042 IV., zarządziło w sprawie unormowania obliczania godzin nadliczbowych, przedłożenie wykazów godzin naukowych według poszczególnych działów.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 30. maja 1911, L. 6442 IV. ogłosiła konkurs na posadę werkmistrza dla ślusarstwa maszynowego w tutejszym zakładzie.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 30. maja 1911, L. 6443 IV.. ogłosiła konkurs na posadę nauczyciela dla przedmiotów mechaniczno-technicznych z włączeniem nauk elektrotechnicznych w IX. (ewentualnie VIII.) kl. rangi w tutejszym zakładzie.

Sprawy osobiste członków grona nauczycielskiego.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 14. czerwca 1910. L. 23534, zamianowała artystę malarza Zygmunta Rozwadowskiego rzeczywistym nauczycielem rysunków zdobniczych w tutejszym zakładzie, od 1. września 1910. J. E. Pan Minister r. p. reskryptem z dnia 9. kwietnia 1910, L. 275—XXIb, przyznał p. Rozwadowskiemu VIII. kl. r.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 1. września 1910, L. 52359, zamianowała rzeczywistego nauczyciela Klaudyusza Filasiewicza przełożonym oddziału mechaniczno-technicznego i kierownikiem warsztatów w tutejszym zakładzie w VIII. kl. rangi od 1. września 1910.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 14. września 1910, L. 53351, zamianowała profesora c. k. II. gimnazyum we Lwowie, Bronisława Kąsinowskiego profesorem w VIII. kl. rangi, przy tutejszym zakładzie od 1. września 1910.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 15. października 1910, L. 62.572, rozpisała konkurs na posadę nauczyciela przedmiotów budowniczo-technicznych w IX. kl. r. w tutejszym zakładzie.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 18. października 1910, L. 61.583, zamianowała, asystentem dla nauk inżyniersko budowniczych Bertolda Dziakiewicza, asystentem dla konstrukcyi budowniczych i rysunków geometrycznych Juliana Herdliczkę, asystentem dla konstrukcyi budowniczych i rysunków ornamentalnych Romana Voelpla, wszystkich trzech od 1. października 1910.

C. k Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 25. października 1910. L. 64.920, udzieliła nauczycielce Maryi Kneé urlopu dla poratowania zdrowia od 1. września 1910 do końca lutego 1911 i poruszyła p. Jadwidze Czerwińskiej zastępstwo na czas powyżej oznaczony.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 27. października 1910, L. 64.677, zamianowała architektę Witołda Minkiewicza prowizorycznym nauczycielem rysunków zawodowych budowlanych tutejszego zakładu od 10. października 1910, aż do dalszego zarządzenia.

C. k. Ministerstwo W. i O. reskryptem z dnia 14. grudnia 1910, L. 47.715, zatwierdziło profesora Władysława Sadłowskiego na suplenturze katedry rysunków odręcznych i ornamentalnych w c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie od 1. października 1910.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 30. grudnia 1910 L. 73.040, zamianowała architektę Jana Dolińskiego nauczycielem pomocniczym z przedmiotów budowniczo-technicznych w tutejszym zakładzie od 1. stycznia 1911.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 8 listopada 1910, L. 136 2—XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dna 4. grudnia 1910, L. 73.270, zarządziło przedłożenie zestawienia 3-ech ostatnich lat szkolnych, prac i zajęć prywatnych członków grona nauczycielskiego.

C k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 13. stycznia 1911, L. 48 1—XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 27. stycznia 1911, L. 1390 IV., podwyższyło tyt. nauczycielowi zawodowemu Teofilowi Żmudzińskiemu remuneracyę o 240 kor. rocznie, począwszy od 1. lutego 1911.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 18. lutego 1911, L. 1885 IV. zamianowała artystę malarza Kajetana Stefanowicza asystentem rysunków odręcznych w tutejszym zakładzie od 1. lutego 1911 do końca stycznia 1913.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 20. lutego 1911, L. 1389 IV. zamianowała, na podstawie upoważnienia J. E. Pana Ministra r. p. z dnia 12 stycznia 1911, L. 46 1 XXIb tut nauczyciela zawodowego Teodora Pretoriusa nauczycielem zawodowym w X. kl. r. od 1. marca 1911.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 13. stycznia 1911, L. 62 XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 27. stycznia 1911, L. 1388 IV,, podwyższyło Helenie Komorowskiej remuneracyę o 240 kor. rocznie od 1. lutego 1911.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 13. stycznia 1911, L. 51—XXIb intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 2. stycznia 1911, L. 1386 IV. podwyższyło nauczycielce Karolinie hr. Dzieduszyckiej remuneracyę o 240 kor. rocznie od 1. lutego 1911.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 16. stycznia 1„11, L. 67 1 - XXIb intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 3. lutego 1911, L. 1611 IV., podwyższyło nauczycielce Maryi Kneé remuneracyę o 240 kor. rocznie od 1. lutego 1911.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 13. stycznia 1911, L. 63—XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 31. stycznia 1911, L. 1495 IV. podwyższyło tyt. nauczycielowi zawodowemu Janowi Kaczyńskiemu remuneracyę o 240 kor. rocznie od 1. lutego 1911.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 13. stycznia 1911, L. 64—XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 31. stycznia 1911, L. 151 IV., podwyższyło werkmistrzowi Ignacowi Wdowickiemu remuneracyę o 240 kor. rocznie od 1. lutego 1911.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 22. lutego 1911, L. 3145 IV., przedłużyła urlop nauczycielki Maryi Kneé do końca b. r. szkolnego i zarazem poruczyła nadal naukę koronkarstwa p. Jadwidze Czerwińskiej aż do dalszego zarządzenia.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 8. marca 1911, L. 4202 IV., udzieliła tyt. nauczycielowi zawodowemu Grzegorzowi Kowalskiemu urlopu dla poratowania zdrowia od 15. lutego 1911 do końca b. r. szkolnego.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 7. marca 1911, L. 3937 IV., zatwierdziła powołanie przez dyrekcyę majstra Karola Pisarskiego na zastępstwo urlopowanego Grzegorza Kowalskiego za miesięczną remuneracyą.

C. k. Ministerstwo r. p. reskryptem z dnia 15. kwietnia 1911, L. 304—XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 27. kwietnia 1911, L. 7255 IV., zaliczyło 4 lata i 4 miesięcy do przyznania dodatków pięcioletnich i do wymiaru emerytury prof. zakładu Bronisławowi Kąsinowskiemu i przyznało mu 4-ty dodatek 5-letni od 1. maja 1911 r.

C. k. Ministerstwo W. i O. reskryptem z dnia 18. kwietnia 1911, L. 11.838, intymowanym rozporządzeniem c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 7. maja 1911, L. 5660 pr., zamianowało profesora zakładu Jana Nalborczyka docentem przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie, dla modelowania od początku roku szkolnego 1910 1911.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 7. maja 1911, L. 233 IV., udzieliła prof. zakładu zakładu Emilowi Petzoldowi urlopu od 1. maja do końca b. r. szkolnego.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 7. maja 1911, L. 5586 IV. ogłosiła konkurs na posadę nauczyciela zawodowych rysunków budowlanych i zdobniczych, tudzież budowlanych form artystycznych w IX. kl. rangi w tutejszym zakładzie.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 19. maja 1911, L. 8431 IV. udzieliła wzoru, według którego mają być przedkładane rachunki kosztów podróży i dyet członków grona nauczycielskiego.

C. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 25. maja 1911, L. 8470 IV., zatwierdziła zarządzenie dyrekcyi oddania nauki języka polskiego i niemieckiego w zakładzie na czas urlopu prof. E. Petzolda aż do końca roku szkolnego, nauczycielowi męskiego seminaryum nauczycielskiego we Lwowie, Stanisławowi Wałtosiowi jako nauczycielowi pomocniczemu.

Reskryptem c. k. Ministerstwa r. p. z dnia 26. maja 1011, L. 383 1—XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z 12. czerwca 1910, L. 10.202 posunięci zostali profesorowie zakładu Piotr Harasimowicz i Dyonizy Krzyczkowski do VII. kl. rangi, począwszy od 1. lipca 1811.

Reskryptem c. k. Ministerstwa r. p. z dnia 26. maja 1911, L. 380—XXIb, intymowanym rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej z 12. czerwca 1911, L. 10.204, przyznany został profesorowi zakładu Stanisławowi Rejchanowi dodatek osobisty od 1. lipca 1911.

Wizytacye zakładu.

J. E. Pan Minister robót publicznych, August Ritt, zwiedził w dniu 31. października 1910 zakład w towarzystwie c. k. Radcy ministeryalnego Herbsta, Landy i c. k. sekretarza ministeryalnego Pelza. Towarzyszyli mu również J. E. Pan Namiestnik Dr. Michał Bobrzyński, c. k. Radca Dworu J. N. Franke i c. k. Radca Antoni Stefanowicz.

J. W. Pan dr. Henryk Redl, c. k. Radca sekcyjny w Ministerstwie robót publicznych wizytował szkołę w dniu 1. grudnia 1910, a następnie zwiedział warsztaty szkolne w dniu 31.

marca 1911, w towarzystwie Pana c. k. Inspektora K. Bilego i sekretarza Namiestnictwa pana Żebrackiego. W dniu 19. czerwca odwiedził p. Radca sekcyjny zakład szkolny.

Pan c. k. Inspektor Karol Bily hospitował zakład w czasie od 1. maja do 11. maja 1911 r.

Zwiedzanie zakładu.

Wycieczka złożona z 40-tu uczniów Seminaryum naucielskiego w Sokalu zwiedziła pod kierunkiem profesorów warsztaty szkolne w dniu 6. kwietnia 1911.

Wycieczka naukowa w liczbie 15 uczniów szkoły przemysłowej uzupełniającej w Sokalu zwiedziła w dniu 15. maja 1911 r. warsztaty szkolne.

W dalszym ciągu zwiedzały gmach szkolny i warsztaty, Towarzystwo politechniczne, słuchacze politechniki i różne szkoły miejscowe.

Wycieczki naukowe uczniów zakładu.

Uczniowie działu budowlanego w liczbie 11 odbyli wycieczkę pod kierunkiem profesora Adolfa Weissa do Krakowa i Wiednia w czasie od 24. marca do 2. kwietnia, zwiedzając wybitne gmachy oraz muzea i publiczne galerye.

Uczniowie działu artystycznego: szkoły ślusarstwa artystycznego, ślusarstwa budowlanego i stolarstwa zwiedzali pod kierunkiem profesora K. Filasiewicza w dniu 19. kwietnia fabrykę maszyn i odlewnię ks. Lubomirskiego, 17. maja warsztaty c. k. koleji państwowych, 19. maja centralę zakładów elektrycznych miejskich na Persenkówce, 24. maja Gazownię miejską, 7. czerwca fabrykę wyrobów drzewnych p. Wczelaka w Rzęśni polskiej.

Pomoc lekarska.

Pp. dr. Zygmunt Reinhold, lekarz nadworny i dentysta i dr. Bolesław Kielanowski, lekarz miejski, udzielali jak w latach poprzednich, tak i w roku szkolnym 1910/1911 uczniom i uczenicom zakładu bezpłatnej pomocy lekarskiej, za co Dyrekcya składa im wdzięczne podziękowanie imieniem zakładu.

Specyalne kursa w zakładzie w roku szkolnym 1910/1911.

I. Kurs wydziałowy z grupy III.

Na mocy rozporządzenia c. k. Rady szkolnej krajowej z 7/9. 1910, L. 50.883 odbył się w czasie od 3/10. 1910 do 1/7. 1911 pod kierownictwem Dyrektora c. k. Radcy szkolnego Władysława Kłapkowskiego dziewięciomiesięczny kurs wydziałowy z przedmiotów grupy III. dla 10 nauczycieli i 32 nauczycielek szkół ludowych, powołanych lub dobrowolnie uczestniczących z różnych stron kraju.

Do udzielania nauki na tym kursie powołani zostali na docentów z grona nauczycieli zakładu:

prof. B. Kąsinowski, język polski,

prof. W. Kryciński, rysunki odręczne,

prof. T. Mostowski, rysunki geometryczne,

prof. K. Filasiewicz, technologia,

naucz. H. Żaak, nauka stolarstwa i rysunki zawodowe.

naucz. E. Podlaszecka, roboty ręczne kobiece.

Z poza grona nauczycieli zakładu:

Dr. T. Mandybur, pedagogika,

Ks. B. Bodziański, język ruski,

em. prof. gimn. J. Czernecki, kaligrafia,

prof. Dr. M. Schoennett, towaroznawstwo,

Dr. B. Kielanowski, hygiena,
naucz. J. Lang, nauka kroju i szycia,
naucz. K. Szydłowski, kartoniarstwo.

II. Kurs dla maszynistów prowadzących lokomotowy.

Na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa r. p. z 29 7. 1910, L. 43 2—XXIb odbył się w zakładzie w czasie od 1 10. 1910 do 15 1. 1911 trzy i pół miesięczny kurs specyalny dla maszynistów, prowadzących lokomotywy pod kierownictwem Dyrektora, c. k. Radcy szkolnego Władysława Kłapkowskiego. Liczba frekwentantów ze Lwowa uczęszczających na ten kurs w poniedziałki, wtorki i czwartki od godziny 7—9 wieczorem i w niedziele od godziny $^1/_2$9—$^1/_2$11 przed południem, wynosiła 29.

Nauki udzielał inżynier J. Goldstein, inspektor c. k. koleji państwowych.

III. Kurs dla palaczy i maszynistów kotłów stałych.

Na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa r. p. z 27 1. 1910, L. 42—XXIb, odbył się w czasie od 1 2. do 31 5. 1911 specyalny kurs dla palaczy i maszynistów kotłów stałych pod kierownictwem Dyrektora c. k. Radcy szkolnego Władysława Kłapkowskiego. Liczba frekwentantów ze Lwowa uczęszczających na ten kurs w poniedziałki, czwartki i piątki od godziny 7—9 wieczorem i w niedziele od godziny $^1/_2$9—$^1/_2$11 przed południem, wynosiła 36.

Naukę udzielali:

Profesor K. Filasiewicz, nauka o motorach spalinowych i obsługa tychże motorów.

Inspektor c. k. koleji państwowych J. Goldstein, obsługa kotłów parowych i maszyn parowych stałych.

IV. Kurs dla drogomistrzów.

Na mocy rozporządzenia c. k. Rady szkolnej krajowej z 15 10. 1010, L. 63.121, odbył się w czasie od 1 12. 1910, do 31 5. 1911, w tutejszym zakładzie kurs całodzienny dla drogomistrzów pod kierownictwem Szefa departamentu drogowego przy c. k. Namiestnictwie we Lwowie, p. Waleryana Pichla.

Oprócz inżynierów budownictwa drogowego, udzielali nauki na tym kursie nauczyciele tutejszego zakładu:

prof. B. Kąsinowski, język polski,
prof. T. Mostowski, nauka rachunków miar, wag i monet,
prof. D. Krzyczkowski, nauka o materyałach i konstrukcyach budowlanych,
naucz. A. Miś, miernictwo i nauka o przyrządach mierniczych,
naucz. pomoc. J. Doliński, geometrya.

Kurs liczył 19 powołanych frenkwentantów, a mianowicie 9 cywilnych i 10 wojskowych (aspirantów).

II.

SKŁAD DYREKCYI, GRONA NAUCZYCIELSKIEGO,

URZĘDNIKÓW I SŁUŻBY

z końcem roku szkolnego 1910/1911.

DYREKCYA:

Kłapkowski Władysław, c. k. Radca szkolny, delegat c. k. Rady szkolnej krajowej do Wydziału szkolnego dla szkół przemysłowych uzupełniających we Lwowie.

GRONO NAUCZYCIELSKIE:

a) profesorowie i nauczyciele:

1. **Bełtowski Juliusz,** c. k. profesor VII. kl. r., artysta rzeźbiarz, kurator kat. Stow. młodzieży rękodzielniczej „Skała“, członek komisyi I. okręgu gminy m. Lwowa dla spraw opieki nad ubogimi, udzielał nauki ornamentalnej i figuralnej rzeźby w drzewie i modelowania na kursie przem. uzupeł.
2. **Doliński Jan,** nauczyciel pomocniczy, autoryzowany architekt i koncesyonowany budowniczy, członek c. k. komisyi egzam. dla kandydatów na autoryzowanych architektów, udzielał nauki budownictwa i rachunków.
3. **Głowacki Justyn,** c. k. profesor VII. kl. r. udzielał nauki rysunków techniczno-konstrukcyjnych na dziale artystycznym i budowlanym i rachunków.
4. **Harasimowicz Piotr,** c. k. profesor VII. kl. r. artysta rzeźbiarz, uczył rzeźby dekoracyjnej, modelowania na dziale ślusarstwa artystycznego i budowlanego.
5. **Filasiewicz Klaudyusz,** c. k. rzeczywisty nauczyciel VIII. kl. r., inżynier, przełożony działu mechaniczno-technicznego i kierownik warsztatów, udzielał nauki technologii metali i drzewa, prowadzenia ksiąg i rachunków przemysłowych.
6. **Kąsinowski Bronisław,** c. k. profesor VIII. kl. r. członek komisyi egz. dla naucz. szkół wydziałowych, udzielał nauki języka polskiego i niemieckiego na działach artystycznym i budowlanym, oraz wiadomości politycznych i społecznych.
7. **Kielanowski Bolesław,** dr. med. lekarz miejski, udzielał nauki hygieny na dziale artystycznym i budowlanym.
8. **Kryciński Waleryan,** c. k. profesor VII. kl. r. artysta malarz, członek komisyi egz. dla nanczycieli szkół ludowych i wydziałowych, uczył rysunków i malarstwa dekoracyjnego na oddziałach artystycznym i budowlanym oraz rysunków dekoracyj-

nych w szkole przemysłowej uzupełniającej i w sali publicznej rysunków dla mężczyzn i kobiet.

9. **Krzyczkowski Dyonizy,** c. k. profesor VII. kl. r. architekt i koncesyonowany budowniczy, docent miejskiej szkoły przemysłowej, udzielał nauki budownictwa i form architektonicznych na dziale budodowlanym, oraz rysunków techniczno-konstrukcyjnych na dziale artystycznym.

10. **Kühn Henryk,** c. k. profesor VIII. kl. r. artysta malarz, udzielał nauki rysunków dekoracyjnych, tudzież ćwiczeń praktycznych w malarstwie dekoracyjnem.

11. **Malarski Tadeusz,** inżynier, asystent katedry fizyki c. k. szkoły politechnicznej we Lwowie, udzielał nauk przyrodniczych na działach artystycznym i budowlanym.

12. **Minkiewicz Witołd,** architekt i koncesyonowany budowniczy, prowizoryczny nauczyciel, udzielał nauki rysunków odręcznych na dziale budowlanym i rysunków zawodowych na dziale artystycznym.

13. **Miś Andrzej,** c. k. nauczyciel IX. kl. r. udzielał nauki konstrukcyi żelaznych na dziale ślusarstwa budowlanego, nauki miernictwa, budownictwa drogowego i wodnego na dziale budowlanym, oraz rysunków mechaniczno - technicznych i budowlanych na kursie przem. uzup.

14. **Mostowski Tadeusz,** c. k. profesor VII. kl. r. architekt i koncesyonowany budowniczy, członek Dyrekcyi Tow. Przyjaciół sztuk pięknych i zaprzysiężony oceniciel sądowy, rzeczoznawca w wydawaniu opinii w sprawach technicznych, odnoszących się do budownictwa lądowego, udzielał nauki projektowania, budownictwa wiejskiego, ekonomii budowniczej i ustaw budowlanych na dziale budowlanym oraz nauki o formach na dziale artystycznym.

15. **Nalborczyk Jan,** c. k. profesor VIII. kl. r. docent c. k. Szkoły politechnicznej artysta rzeźbiarz, udzielał nauki rzeźby figuralnej na dziale artystycznym i w sali publicznej modelowania dla mężczyzn i kobiet.

16. **Petzold Emil,** c. k. profesor IX. kl. r. udzielał nauki języka polskiego i niemieckiego na działach artystycznym i budowlanym oraz wiadomości politycznych i społecznych.

17. **Pietsch Edward,** c. k. profesor VII. kl. r. artysta malarz, członek komisyi egz. dla nauczycieli szkół wydziałowych udzielał nauki rysunków dekoracyjnych, anatomii, form ornamentalnych i rysunków figuralnych z żywej i martwej natury na dziale artystycznym.

18. **Rejchan Stanisław,** c. k. profesor VII. kl. r. Kawaler orderu Franciszka Józefa, artysta malarz, prezes Tow. Przyjaciół sztuk pięknych, członek komitetu wykonawczego pomnika ś. p. Andrzeja hr. Potockiego i komitetu budowy kościoła św. Elżbiety we Lwowie. udzielał nauki malarstwa z natury na dziale artystycznym, oraz rysunków i malowania w sali publicznej dla mężczyzn i kobiet.

19. **Rozwadowski Zygmunt,** rzeczywisty nauczyciel VIII. kl. r. artysta malarz, udzielał nauki rysunków zdobniczych na działach artystycznym i budowlanym.

20. **Rybkowski Tadeusz,** c. k. profesor VII. kl. r. Kawaler orderu Franciszka Józefa, artysta malarz, wiceprezes wydziału „Koła literackiego“, udzielał nauki malarstwa dekoracyjnego na dziale artystycznym, oraz nauki sztuki stosowanej w sali publicznej rysunków dla kobiet.

21. **Weiss Adof Wiktor,** c. k. profesor VII. kl. r. architekt i koncesyonowany budowniczy, wiceprezes Stow. budowniczych i członek c. k. komisyi egz. na budowniczych udzielał nauki projektowania, konstrukcyi budowniczych na dziale budowlanym i rysunków techniczno-konstrukcyjnych na dziale artystycznym.

22. **Waltoś Stanisław,** nauczyciel męskiego seminaryum nauczycielskiego we Lwowie, udzielał jako nauczyciel pomocniczy nauki języka polskiego i niemieckiego na dziale artystycznym w zastępstwie urlopowanego prof. **E. Petzolda.**

b) nauczycielki:

1. **Czerwińska Jadwiga,** nauczycielka pomocnicza dla nauki koronek, udzielała nauki w zastępstwie urlopowanej nauczycielki Maryi Kneé.

2. **Dzieduszycka hr. Karolina**, nauczycielka dla nauki haftów, wizytatorka krajowych szkół robót kobiecych we Lwowie, Krakowie i Kołomyi.
3. **Kneé Marya**, nauczycielka dla nauki koronek, członek komisyi egz. dla nauczycieli szkół wydziałowych.
4. **Komorowska Helena**, nauczycielka, udziela nauki rysunków odręcznych w sali publicznej dla mężczyzn i kobiet, oraz rysunków odręcznych i zawodowych na działach haftów i koronek.
5. **Podlaszecka Eugenia**, nauczycielka dla nauki haftów.

c) nauczyciele zawodowi:

1. **Marynicz Bolesław**, c. k. nauczyciel X. kl. r. udzielał nauki ślusarstwa artystycznego.
2. **Pretorius Teodor**, c. k. nauczyciel X. kl. r. udzielał nauki ślusarstwa artystycznego i kowalstwa.
3. **Żaak Henryk**, c. k. nauczyciel X. kl. r. docent miejskiej szkoły przemysłowej, członek komisyi egz. dla szkół ludowych i wydziałowych, udzielał nauki stolarstwa oraz rysunków zawodowych na dziale artystycznym i w szkole przem. uzupeł.
4. **Kaczyński Jan**, tyt. nauczyciel zawodowy dla nauki stolarstwa.
5. **Kowalski Grzegorz**, tyt. nauczyciel zawodowy dla nauki stolarstwa budowlanego.
6. **Stach Szczepan**, tyt. nauczyciel zawodowy dla nauki ślusarstwa artystycznego.
7. **Żmudziński Teofil**, tyt. nauczyciel zawodowy dla nauki tokarstwa.
8. **Wdowicki Ignacy**, werkmistrz dla nauki rzeźby dekoracyjnej.
9. **Pisarski Karol**, majster ślusarski, nauczał ślusarstwa budowlanego w zastępstwie chorego tyt. nauczyciela Grzegorza Kowalskiego.

d) asystenci:

1. **Dziakiewicz Bertold**, inżynier, dla nauk inżyniersko-budowniczych, nadto udzielał na kursie przygotowawczym dla rzemiosł budowlanych nauki rachunków, geometryi, rysunków technicznych i nauki o rzutach.
2. **Herdliczka Julian**, dla konstrukcyi budowniczych i rysunków geometrycznych.
3. **Kruczkiewicz Jan**, artysta rzeźbiarz dla modelowania.
4. **Stefanowicz Kajetan**, artysta malarz dla rysunków dekoracyjnych.
5. **Voelpel Roman**, dla konstrukcyi budowniczych i rysunków ornamentalnych.

Ponadto zajmują się z grona nauczycielskiego:

1. Prof. **Harasimowicz Piotr**, zbiorem modeli gipsowych.
2. Naucz. **Filasiewicz Klaudyusz**, gabinetem technologicznym.
3. Prof. **Krzyczkowski Dyonizy**, zbiorem modeli budowlanych.
4. Prof. **Kryciński Waleryan**, zbiorem środków naukowych dla nauki malarstwa dekoracyjnego.
5. Inż. **Malarski Tadeusz**, gabinetem fizykalnym.
6. Naucz. **Miś Andrzej**, biblioteką nauczycieli oraz zbiorem środków naukowych mierniczych.
7. Prof. **Petzold Emil**, biblioteką uczniów.
8. Prof. **Nalborczyk Jan**, przyrządami fotograficznemi.

ZARZĄD I ADMINISTRACYA ZAKŁADU.

a) Zarząd:

Kłapkowski Władysław, c. k. Radca szkolny, Dyrektor zakładu.

Rieger Jan, c. k. em. major, sekretarz Dyrekcyi.

Moss Piotr, pomocnik kancelaryjny.

b) Służba:

1. Berezowski Alfred, sługa szkolny.
2. Koryłko Dymitr, sługa szkolny.
3. Ostrowski Michał, sługa szkolny.
4. Szmela Franciszek, sługa szkolny.†
5. Terlecki Józef, sługa szkolny.
6. Truszczak Dymitr, sługa szkolny.
7. Żur Michał, sługa szkolny.
8. Gęgała Michał, stały sługa szkolny.

III.

SPRAWY OSOBISTE I CZYNNOŚCI POZASZKOLNE
CZŁONKÓW GRONA NAUCZYCIELSKIEGO.

Prof. **Bełtowski Juliusz**, wykonał: 2 figury aniołów w konkursie austryackich rzeźbiarzy w Wiedniu odznaczone II. nagrodą dla: die Austellung für kirchliche Kunst, Wien 1912. W marmurze karraryjskim popiersie ś. p. Juliana Zachariewicza na pomnik w Politechnice we Lwowie; dalej figury „Mojżesz" i „Królowa Jadwiga" do wykonania w kamieniu, jakoteż 5 wielkich płaskorzeźb, przedstawiających allegorye sztuk: „Teatr, muzyka, malarstwo, rzeźba i architektura" do fasady kamienicy dr. Raczyńskiego we Lwowie i kilka pomniejszych prac. Był czynny jako członek Jury w konkursie na pomnik Fr. Smolki we Lwowie.

Naucz. **Doliński Jan**, jako delegat Krakowskiego Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń, przewodniczył komisyom likwidacyjnym szkód ogniowych we Lwowie i w obwodzie lwowskim. Udzielał nauki geometryi na kursie dla c. k. drogomistrzów przy c. k. państwowej szkole przem. we Lwowie. Wykonał projekty witraży w stylu narodowym (huculskim), projekt głównych drzwi wchodowych żelaznych, kratowych, jakoteż hełmu wieżowego dla cerkwi w Radymnie. Wykonał projekty na urządzenie wewnętrzne kaplicy w stylu huculskim, przy instytucie wychowawczym ruskim dla dziewcząt w Przemyślu; projekt ikonostasu, głównego ołtarza z hornem sidatyszczem (tronem z ramą dla obrazu głównego ołtarza), kiwota (ciboryum), konfesyonału i wewnętrznej dekoracyi kaplicy tamże. Kierownictwo budowy willi obok szkoły przemysłowej we Lwowie. Projekty pomniejszych dworków przedmiejskich.

Prof. **Harasimowicz Piotr**, dekorował fasadę kamienicy WP. Pokornych przy ul. Akademickiej, podług projektu architekty Schulza. Projektował i wykonał w bronzie pomnik Adama Mickiewicza dla miasta Husiatyna.

Prowizoryczny nauczyciel **Witołd Minkiewicz**, ur. w roku 1880, ukończył szkołę realną w Rosyi, poczem studyował architekturę, początkowo na politechnice w Warszawie, potem we Lwowie, gdzie też ukończył wydział budownictwa lądowego w r. 1906. Od tego czasu pracował w zawodzie swoim jako architekt, we Lwowie.

W czasie tym odbył kilka wycieczek dla studyów za granicę i uzyskał 3 drugie i 2 pierwsze nagrody na konkursach architektonicznych, (publikowany w „Architekcie" oraz „Czasopiśmie Technicznem"). W roku 1909 zamianowany został asystentem przy katedrze budownictwa użytkowego na politechnice we Lwowie, pełnił jednocześnie w zastępstwie obowiązki asystenta przy katedrze architektury. Od września roku 1910 zamianowany został prowizorycznym nauczycielem rysunków odręcznych i zawodowych w państwowej szkole przemysłowej we Lwowie. W roku ostatnim uzyskał 2 pierwsze nagrody na konkursach za szkice: Domu Tow. Zaliczkowo-Rolnego w Przemyślu i Banku Pragskiego we Lwowie, ogłosił w „Czasopiśmie Technicznem" artykuł: Z powodu I. wystawy

architektonicznej we Lwowie", oraz opracował we własnem biurze architektonicznem kilka projektów budynków dla celów publicznych i prywatnych dla Lwowa i prowincyi.

Prof. **Tadeusz Rybkowski**, wykonał adres zbiorowy od Sądów krajowych Galicyi wschodniej dla Szefa Sekcyi c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości w Wiedniu J. W. Pana Zawadzkiego, składający się z tytułowej karty na pergaminie i 14 kart z podpisami, ozdobionych 50 widokami akwarelami i typami ludowemi główniejszych miast galicyi Wschodniej i Bukowiny. Adres na 40-letni Jubileusz pracy zawodowej, tudzież dwie karty na pergaminie do albumu pamiątkowego od c. k. państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie dla Jaśnie Wnego Pana Radcy Dworu J. Frankego. Dyplom członka honorowego dla mistrza Ig. Paderewskiego od Koła literacko-artystycznego we Lwowie.

Wzory na puszki oszczędnościowe dla Rady Narodowej. Większy obraz olejny na prywatne zamówienie „Stare lipy w Krechowie". 6 zbiorowych obrazów składających się z 38 rysunków i akwarell — jako charakterystykę etnograficzną Zakopanego na wystawę podhalańską we Lwowie, tudzież kilka miniaturowych portretów i obrazków rodzajowych na wystawy bieżące we Lwowie.

Prof. **Weiss Adolf**, wykonał projekt i prowadzi budowę budynku na pomieszczenie c. k Starostwa w Radziechowie, oraz budowę dworków. Oprócz tego wykonał kilka projektów na budynki gospodarcze.

Prof. **Bronisław Nałęcz Kąsinowski**, nowo mianowany członek tutejszego grona nauczycielskiego, ur. 23. II 1861 w Skokach w Poznańskiem. Nauki gimn. i egzam. dojrz. w Wągrówcu. Studya uniwersyteckie (literatura, filozofia, geografia i historya) w Wrocławiu i Marburgu 1883—7. Był prezesem (ostatnim) wrocławskiego „Tow. Liter. Słowiańskiego"; wydał w r. 1886. „Pamiętnik jubileuszowy" tegoż związku. Pruski egz. państw. „pro facultate docendi" 27. I. 1888. Rok praktyki pedagogicznej w Gimn. ces. Wilhelma w Montabaur (ad Wiesbaden) 1888—9. Wędrówka naukowa odbyta w znacznej części pieszo a obejmująca: Palatynat reński, Alzacyę półn. Badenię, Rheingau, W. ks. Heskie i Elektorat, Turyngię, szczególnie Weimar Od 1 2. 1891 w służbie austryackiej: zast, naucz. w c k. Szk realnej a także c. k. Wyższ. Szk. Przemysłowej, potem w Gimn. św. Anny w Krakowie Obywatelstwo austr. 20 3. 1891. Egzamin nauczycielski austr. dla szkół średnich (P. ł. gr., j. w. p n.) zdał w Krakowie 22 5. 1895. Rzeczyw. naucz. w c. k. Gimn. w Brodach, później w Przemyślu, gdzie uzyskał stabilizacyę i tytuł c k. profesora. W r. 1903 przeniesiony do c. k. Gimn. II. we Lwowie; w r. 1906 posunięty do VIII. kl. rangi W r. szk. 1906 7 kierował (z upow. Min.) pryw. Seminaryum naucz żeńskiem Olgi Filippi we Lwowie. Od r 1905 jest członkiem c. k. Komisyi egzam. dla naucz. Szk. wydziałowych; od roku 1908 doc. jęz i lit. pol. na rządowym kursie (gr. III.) wydziałowym poruczonym kierownictwu Dyrekcyi lwowskiej Szk. przem. państwowej. W tymże czasie podróże do Włoch i na pobrzeże włosko-francuskie; również nad Adryatyk, w Alpy austryackie i bawarskie; przedtem wycieczki naukowe do Wrocławia, Lipska, Halli, Poznania, Krakowa (Muz. Czartoryskich), Gołuchowa, Kórnika i Gniezna. W r. 1910 z dn. 1. kwietnia jako prof. języka polskiego (w VIII. kl. rangi) powołany z Gimn. II. do tut. c. k. Szkoły przemysłowej państw.; na zasadzie osobn rozp. objął jednak w naszym zakł. czynności nauczycielskie dopiero w wrześniu t. r. Oprócz innych artykułów, szkiców, sprawozdań literackich (Rokita, Marko, Welf): 1) Fileb, dyalog Platona o rozkoszy, Warszawa 1888; 2) Kazim. Tetmajer, Kur. Pol. Kraków 1892; 3) Józ. Korzeniowski, Dziennik Pozn. 1897; to samo po francusku (J. K. extrait d'une conférence) w Bullet polon litt. scientif. et artistique, Paryż 1897; 4) Beiträge zu einem Studium des Lustspieldichters F. Zabłocki, Brody 1897; 5) Zaczar. Koło L. Riedla i jego pierwowzory, Dz. Pozn. 1901; 6) Ignacy Krasicki, portr. lit. Dz. Pozn. 1901; 7) Urywek z dziejów kryt. teatr. w XVIII. w. Czas Kraków 1901 w rozszerz Dz Pozn (dod lit.) 1908; 8) Maurycy Gosławski, Tygodn. Illustr Warszawa 1903 i t r Gazeta Lwowska; 10) Uczta Herodyady J Kasprowicza, szkic kryt. porówn. Dz. Pozn. 1905; 11) Garść nowych szczegółów o dram. twórczości F. Zabłockiego. Pamiętnik Literacki, Lwów 1905; 12) Marya Bartusówna, Dz. Pozn. 1905 i Nasz Kraj 1906; 13) Ewaryst Estkowski, Dz. Pozn. 1907; 14) Zabobonnik i 15) Fircyk w zalotach F. Zabłockiego (Arcydz. pol. i obc. pisarzy) F. West, Brody; 16) Wojciech Bogusławski, Literatura i Sztuka, Poznań 1910; 17) Listy Maryanny d'Alcoforado w przekładzie Przybyszewskiego; Lit. i Sztuka, Poznań 1911.

Józef Kruczkiewicz, asystent, artysta rzeźbiarz, udzielał nauki rysunków w b. r. szkolnym w Gimnazyum imienia Adama Mickiewicza we Lwowie. Brał udział w konkursie na pomnik Franciszka Smolki we Lwowie.

Naucz. Klaudyusz Filasiewicz. Był czynnym jako rzeczoznawca sądowy w sprawach mechaniczno-technicznych, oraz miał wykłady w instytucie technologicznym Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie, z dziedziny technologii metali.

Prof. Edward Pietsch, malował portret J. W. Pana Dyrektora K ... wystawiony w Towarzystwie sztuk pięknych we Lwowie, portret W. Pani M .... i krajobrazy: „Skały Prutu“ i „Gorgany“.

Prof. Rejchan Stanisław, robił ilustracye do „Fliegende Blätter“ i „Ilustrierte Zeitung«, kilka portretów, jeden większy obraz i kilka pannaux decoratifs kwiaty, dwa dyplomy dla Towarzystwa gimnast. Sokół przeznaczonych dla Ekscel. Arcybiskupa ks. dr. Bilczewskiego i Przewielebnego Biskupa ks. Bandurskiego.

Prof. Zygmunt Rozwadowski, ur. we Lwowie 25. stycznia 1870 r. uczęszczał do szkoły normalnej i gimnazyum (św. Jacka) w Krakowie od roku 1877 do 1886. Od r. 1886 zapisany do szkoły sztuk pięknych w Krakowie, kończy ją w tak zwanej „Majsterschule“ pod kierunkiem Jana Matejki w r. 1890, następnego roku 1891 wyjeżdża do Monachium, gdzie pracuje pod kierunkiem prof. Aschbe'go do r. 1892. Od tego czasu pracuje samodzielnie. W r. 1893 współpracuje w malowaniu panoramy racławickiej, a następnie i w innych malowanych w kraju i zagranicą. Po kilkakrotnym pobycie za granicą zwłaszcza w Paryżu, osiada na stałe we Lwowie. Maluje przeważnie sceny batalistyczne także rodzajowe, portrety, plafony i dekoracye ścian, bierze udział we wszystkich wystawach w kraju, także i zagranicą, jak w Wiedniu, Peszcie, Paryżu i Londynie. Tytuły ważniejszych prac: „Bitwa pod Olszynką“, „Chłopicki ranny pod Olszynką“, „Odjazd Napoleona I. ze Smorgonii w r. 1812“, „Somosierra“, „Śmierć Berka Joselowicza pod Kockiem“, „Szarża kirasyerów Małachowskiego pod Możajskiem“, „Diorama bitwy pod Grunwaldem“, portrety ks. Lubomirskich i hr. Starzeńskich, epizody z jarmarków i scen myśliwskich z Wołynia i Podola. „Poranek“, „zachód słońca“, „jesień“, (plafony) i wiele innych.

Rozporządzeniem (z dnia 4. czerwca 1910) Rady szkolnej krajowej mianowany rzeczywistym nauczycielem rysunków zdobniczych w c. k. Szkole przemysłowej we Lwowie. W ciągu roku szkolnego 1910/1911 pracował nad większym obrazem „Bitwa pod Żurawnem“ oraz wieloma mniejszemi rodzajowemi obrazami. Wystawiał w Warszawie, Krakowie i Lwowie.

Nauczyciel Miś Andrzej, wypracował obliczenia statystyczne i projekty konstrukcyi żelaznych hali „toru kułeczkowego“ we Lwowie przy ulicy Zielonej, dachów dla gazowni miejskiej etc.

Jako inżynier fundacyi hr. Skarbka, wypracował kilkanaście projektów rozmaitych budynków gospodarczych i rekonstrukcyi, i kierował następnie budową tychże budynków.

Prof. Dyonizy Krzyczkowski, kierował budową gmachu dla Akc. Banku Związkowego przy placu Smolki we Lwowie, wykonał plan i kosztorys na ochronkę miejską przy ul. Zielonej we Lwowie.

Prof. Jan Nalborczyk, nowo mianowany członek tutejszego grona nauczycielskiego, urodził się w Krakowie 16 lutego 1870 roku. Do gimnazyum uczęszczał w Krakowie i odbył tam czteroletnie studya artystyczne w dawniejszej c. k. Szkole sztuk pięknych (w epoce Matejkowskiej) a dzisiejszej Akademii. Po ukończeniu krakowskiej szkoły otrzymał jako odznaczenie szkolne z Ministerstwa Oświaty stypendyum na dalsze kształcenie się w rzeźbiarstwie w wiedeńskiej Akademii sztuk pięknych, gdzie przebywa lat cztery i otrzymuje nagrodę Neulinga. Po ukończeniu studyów w Wiedniu, wraca do kraju i oddaje się pracy pedagogicznej, zostaje mianowany aplikantem w c. k. Szkole zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem od 1. stycznia 1893, w roku 1894 nauczycielem zawodowym, a w roku 1900 mianuje go c. k. Ministerstwo W. i O. c. k. nauczycielem w IX. kl. rangi dla nauki rysunków i modelowania. Dalej w roku 1904 otrzymuje tytuł profesora, a w roku 1908 c. k. Ministerstwo robót publicznych nadaje mu VIII kl. rangi.

Rozporządzeniem c. k. Rady szkolnej krajowej w roku 1907 otrzymuje uznanie za umiejętne postępowe i indywidualne prowadzenie nauki. W roku 1908 zostaje przydzielony do c. k. państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, gdzie po roku urządowania mianuje go c. k. Rada szkolna krajowa profesorem rzeźby figuralnej. Wreszcie uchwałą Grona profesorów c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie z dnia 14. października 1910 zatwierdzoną przez c. k. Ministerstwo W. i O. zostaje powołany jako docent modelowania do tejże szkoły. Po za pracą podagogiczną oddaje się z całym zapałem sztuce i wykonuje szereg poważniejszych prac: jak pomnik Profesora dr. Tytusa Chałubińskiego w Zakopanem w granicie i bronzie; dekoracyę figuralną z drzewa lipowego i dębowego do ołtarza Matki Boskiej Różańcowej t. j. grupę naturalnej wielkości jak Matka Boska z dzie-

ciątkiem Jezus, św. Dominik i św. Katarzyna oraz chór aniołków śpiewających, następnie do tego samego kościoła w Zakopanem dekoracye figuralne z drzewa do ołtarza św. Jana. Dalej wykonał cały szereg popiersi w bronzie, mar murze i drzewie jak: ś p. Ekscelencyi Włodzimierza hr. Dzieduszyckiego, ś. p. Ordynata Adama hr Krosińskiego, Henryka Sienkiewicza, jego córki i syna, Kasprowicza, Przybyszew skiego i jego żony. Dr. Dłuskiego, pani Kopernickiej, Mickiewicza, Kopernika i wiele innych. W roku 1898 bierze udział w konkursie Godebskiego w Warszawie i otrzymuje drugą nagrodę, a w roku 1900 na wszechświatowej wystawie w Paryżu ze wystawione tam prace srebrnem medal. Następnie w roku 1910 robi projekt konkursowy na pomnik Namiestnika ś. p. Andrzeja hr. Potockiego we Lwowie oraz popiersie jego, za które otrzymuje drugą nagrodę i w tym samym roku za projekt na popiersie prof. Zacharyasiewicza również drugą nagrodę. Wreszcie w roku 1911 bierze udział w konkursie na pomnik Franciszka Smolki we Lwowie, na którym odznaczono go trzecią nagrodą, oraz wykonuje medal dla Wydziału krajowego, mający służyć jako nagroda dla rękodzielników i przemysłowców.

Prof **Mostowski Tadeusz**, wykonał projekty i kosztorysy na większą willę dla dr. Miziewicza przy ul Herburtów we Lwowie, na dwór w Ostrej Polance dla W. Stadtmüllera. Opracował szkice sanatoryum dla Tow złotego Krzyża w Krynicy. Projekt odrestaurowania spalonej willi dla dra A. Lieliena, w końcu szkice na III. piętrową kamienicę przy ul. Ruskiej Nadzorował budowę zakładu wychowawczego Wnej W. Niedziałkowskiej przy ul. Kopernika we Lwowie. Jako rzeczoznawca sądowy brał czynny udział w komisyi przy ocenianiu wartości budowli, tudzież wydawania opinii technicznych w sprawach odnoszących się do budowli lądowych.

IV.

WYKAZY STATYSTYCZNE.

I. Wykaz frekwencyi uczniów w roku szkolnym 1910/1911.

DZIAŁY		KURS I.	II.	III.	IV.	V.	Razem uczniów	Razem uczenic	Ogółem	Z końcem r. szk. pozost. uczn. i uczen.
Dział budowlany ze szkołami zawodowemi	dla murarstwa	40	33	23	15	13	124	—		
	„ ciesielstwa	2	5	1	2	—	10	—	137	128
	„ kamieniarstwa	—	2	1	—	—	3	—		
	dla ślusarstwa budowlan. .	19	16	11	—	—	46	—	48	40
	„ stolarstwa budowlan. .	2	—	—	—	—	2	—		
Dział artystyczno-przemysłowy ze szkołami zawod.	dla malarstwa dekoracyjn. .	9	7	8	4	—	28	—		
	„ rzeźbiarstwa dekoracyj	4	3	3	2	—	12	—		
	„ snycerstwa	—	—	—	—	—	—	—		
	„ stolarstwa (meblow.) .	4	7	—	—	—	11	—	97	83
	„ tokarstwa	—	1	1	—	—	2	—		
	„ ślusarstwa artystyczn. .	19	11	10	4	—	44	—		
Szkoła zawodowa haftiarstwa, art. uczenice	zwyczajn.	4	2	2	2	—	—	10	15	14
	nadzw.	5	—	—	—	—	—	5		
Szkoła zawodowa koronkarstwa, uczenice	zwyczajn.	1	1	—	—	—	—	2	14	10
	nadzw.	12	—	—	—	—	—	12		
Publiczna sala rysunków i modelowania dla kobiet i mężczyzn		44	9	2	2	1	—	58	83	47
		19	4	2	—	—	25	—		
Szkoła przemysłowa uzupełniająca	dla działu budowlanego	5	2	—	—	—	7	—		
	dla działu artystyczn.	31	11	—	—	—	42	—	60	31
	dla działu mech.-technicz.	6	5	—	—	—	11	—		
Kurs wydziałowy z grupy III.		—	—	—	—	—	10	32	42	42
Kurs dla maszynistów prowadzących lokomotywy		—	—	—	—	—	29	—	29	29
Kurs dla palaczy i maszynistów kotłów stałych		—	—	—	—	—	36	—	36	36
Kurs dla drogomistrzów		—	—	—	—	—	19	—	19	19
Razem . .		226	119	64	31	14	461	119	580	479

2. Ilość uczniów z końcem roku szkolnego 1910/1911.

podług wyznania, z podaniem przeciętnego wieku w poszczególnych działach.

POSZCZEGÓLNE DZIAŁY	Wyznanie					Przeciętny wiek
	rz. kat.	gr. kat.	ewang.	mojżesz.	Razem	
A. Dział budowlany.						
Kurs I.	29	7	—	—	36	średni wiek lat 19
„ II.	32	6	—	1	39	„ „ „ 20
„ III.	22	3	—	—	25	„ „ „ 21
„ IV.	11	3	1	1	16	„ „ „ 24
„ V.	10	1	—	1	12	„ „ „ 24
B. Dział przemysłu artystycznego wraz z stolarstwem i ślusarstwem budowlanem.						
Kurs I.	33	10	1	3	47	„ „ „ 16
„ II.	27	8	2	—	37	„ „ „ 18
„ III.	22	4	1	2	29	„ „ „ 19
„ IV.	8	1	—	1	10	„ „ „ 20
C. Dział haftów.						
Kurs I.	3	1	—	—	4	„ „ „ 17
„ II.	1	1	—	—	2	„ „ „ 19
„ III.	2	—	—	—	2	- „ „ 19
„ IV.	1	—	—	1	2	„ „ „ 20
Uczenice nadzwyczajne	4	—	—	—	4	„ „ „ 24
D. Dział koronek.						
Kurs I.	1	—	—	—	1	„ „ „ 20
„ II.	—	1	—	—	1	„ „ „ 15
Uczenice nadzwyczajne	7	—	—	1	8	„ „ „ 24
E. Publiczna sala rysunków i modelowania.						
Sala rysunków i modelow. dla kobiet	31	—	1	—	32	„ „ „ 21
Sala rysunków i modelow. i mężczyzn	12	—	—	3	15	„ „ „ 23
F. Szkoła przemysłowa uzupełniająca. I. Dział przemysłu budowlanego.						
Kurs I.	—	—	—	—	—	
„ II.	1	—	—	—	1	„ „ „ 16
II. Dział przemysłu artystycznego.						
Kurs I.	15	—	—	—	15	„ „ „ 21
„ II.	6	4	1	—	11	„ „ „ 23
III. Dział przemysłu mech.-technicznego.						
Kurs I.	1	—	—	—	1	„ „ „ 20
„ II.	3	—	—	—	3	„ „ „ 22
Razem	282	50	7	14	353	

3. Ilość uczniów z końcem roku szkolnego 1910/1911.

podług narodowości i miejsca stałego pobytu.

POSZCZEGÓLNE DZIAŁY	Narodowość					stały pobyt	
	polska	ruska	niemiecka	czeska	inna	miejscowi	zamiejsc.
A. Dział budowlany.							
Kurs I.	30	6	—	—	—	9	27
„ II.	33	6	—	—	—	16	23
„ III	22	3	—	—	—	5	20
„ IV.	16	—	—	—	—	8	8
„ V.	12	—	—	—	—	6	6
B. Dział przemysłu artystycznego wraz z stolarstwem i ślusarstwem budowlanem.							
Kurs I.	36	10	1	—	—	17	30
„ II.	29	7	1	—	—	18	19
„ III.	25	4	—	—	—	12	17
„ IV.	8	1	—	1	—	4	6
C. Dział haftów.							
Kurs I.	3	1	—	—	—	2	2
„ II.	1	1	—	—	—	2	—
„ III.	2	—	—	—	—	2	—
„ IV.	2	—	—	—	—	2	—
Uczenice nadzwyczajne	4	—	—	—	—	4	—
D. Dział koronek.							
Kurs I.	1	—	—	—	—	1	—
„ II.	—	1	—	—	—	1	—
Uczenice nadzwyczajne	8	—	—	—	—	7	1
E. Publiczna sala rysunków.							
Sala rysunków i modelowania dla kobiet	31	—	—	—	1	32	—
Sala rysunków i modelowania i mężczyzn	15	—	—	—	—	14	1
F. Szkoła przemysłowa uzupełniająca. I. Dział przemysłu budowlanego.							
Kurs I.	—	—	—	—	—	—	—
„ II.	1	—	—	—	—	1	—
II. Dział przemysłu artystycznego.							
Kurs I.	15	—	—	—	—	15	—
„ II.	9	2	—	—	—	11	—
III. Dział przemysłu techn.-mechanicznego.							
Kurs I.	1	—	—	—	—	1	—
„ II.	3	—	—	—	—	3	—
Razem	307	42	2	1	1	193	160

4. Klasyfikacya z końcem roku szkolnego 1910/1911.

POSZCZEGÓLNE DZIAŁY	KURS I.					KURS II.					KURS III.					KURS IV.					KURS V.				
	Liczba uczniów zapisanych z początkiem roku	Wynik klasyfikacyi				Liczba uczniów zapisanych z początkiem roku	Wynik klasyfikacyi				Liczba uczniów zapisanych z początkiem roku	Wynik klasyfikacyi				Liczba uczniów zapisanych z początkiem roku	Wynik klasyfikacyi				Liczba uczniów zapisanych z początkiem roku	Wynik klasyfikacyi			
		pomyślny	niepomyślny	liczba poprawek	nieklasyfikowanych		pomyślny	niepomyślny	liczba poprawek	nieklasyfikowanych		pomyślny	niepomyślny	liczba poprawek	nieklasyfikowanych		pomyślny	niepomyślny	liczba poprawek	nieklasyfikowanych		pomyślny	niepomyślny	liczba poprawek	nieklasyfikowanych
A. Dział budowlany.																									
Murarstwo	40	24	7	2	7	32	24	—	4	4	23	19	—	3	1	15	13	1	—	1	13	12	—	—	1
Ciesielstwo	2	1	—	—	1	6	3	1	2	—	1	1	—	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Kamieniarstwo	—	—	—	—	—	2	2	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
B. Dział przemysłu artystycznego, tudzież ślusarstwa i stolarstwa budowlanego.																									
Malarstwo dekoracyjne	9	6	—	—	3	7	2	2	—	3	8	4	2	1	1	4	4	—	—	—	—	—	—	—	—
Rzeźbiarstwo dekoracyjne	4	1	—	1	2	3	2	—	—	1	3	2	—	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Snycerstwo	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Tokarstwo	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Stolarstwo budowlane	2	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Stolarstwo meblowe	4	2	2	—	—	7	6	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ślusarstwo budowlane	19	11	2	1	5	16	7	4	3	2	10	8	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ślusarstwo artystyczne	19	13	3	1	2	11	7	2	1	1	11	8	1	1	1	4	4	—	—	—	—	—	—	—	—
C. Dział haftów.	4	4	—	—	—	2	2	—	—	—	2	2	—	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—	—	—
D. Dział koronek.	1	1	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Razem	104	63	15	6	20	88	57	9	10	12	60	46	4	5	5	29	27	1	—	1	13	12	—	—	1

5. Wykaz statystyczny

ogólnej frekwencyi uczniów, uczenic, frekwentantów i frekwentantek w c. k. państwowej szkole przemysłowej we Lwowie

za czas od r. szk. 1891/92–1910/1911.

Rok szkolny	Szkoła dla przemysłu budowlanego, kurs I.	II.	III.	IV.	V.	Szkoła dla przemysłu artystycznego, męska, kurs I.	II.	III.	IV.	Szkoła dla przemysłu artystycznego, żeńska, kurs I.	II.	III.	IV.	Uczenice nadzwyczajne
1891/2	15	—	—	—	—	48	3	3	—	19	3	2	—	16
1892/3	15	15	—	—	—	72	25	3	3	8	11	3	2	12
1893/4	15	12	13	—	—	74	33	15	3	16	7	3	5	8
1894/5	19	11	8	12	—	71	29	23	12	12	6	5	4	11
1895/6	37	14	9	9	6	55	25	19	22	13	5	7	2	16
1896/7	30	20	15	7	9	32	30	15	22	11	5	5	1	15
1897/8	31	27	21	14	5	59	13	13	14	13	6	5	1	12
1898/9	28	19	19	13	9	42	28	13	11	6	8	6	1	14
1899/900	29	19	15	18	8	52	25	25	9	21	4	8	3	14
1900/901	30	25	18	12	16	54	22	18	22	18	12	2	4	16
1901/902	25	16	22	14	6	55	26	14	15	22	8	9	2	12
1902/903	15	14	16	10	12	55	27	15	11	17	14	7	5	10
1903/904	35	13	14	13	9	57	32	21	18	10	8	10	1	15
1904/905	48	27	13	14	8	59	33	18	19	18	8	9	6	11
1905/906	39	27	15	9	10	62	44	28	16	16	9	5	7	17
1906/907	37	22	31	12	9	54	43	33	20	15	8	9	2	14
1907/908	38	28	24	29	12	63	37	37	20	18	8	6	2	11
1908/909	43	29	22	18	17	60	37	29	30	12	11	7	1	7
1909/910	43	29	22	22	14	58	38	25	23	4	6	10	2	7
1910/911	42	40	25	17	13	57	45	33	10	5	3	2	2	17
Razem	614	407	322	243	163	1139	595	400	300	274	150	120	53	255

Rok szkolny	Sala publiczna: rysunków i modelowania dla mężczyzn	rysunków dla pań	Szkoła przemysłowa uzupełniająca, dla działu budowlanego I.	II.	dla działu artystycznego I.	II.	dla działu mech.-tech. I.	II.	Kursa specyalne dla nauczycieli: nauki rysunków	wydziałowy z grupy III.	przemysłowo-kupiecki	kurs dla palaczy i maszynistów	kurs dla drogomistrzów	**Ogółem**	**Uwaga**
1891/2	—	63	12	—	30	—	—	—	—	—				214	
1892/3	11	68	10	6	28	14	—	—	—	—				306	
1893/4	28	81	16	9	59	20	—	—	49	—				466	
1894/5	35	61	22	5	54	17	—	—	51	—				468	
1895/6	36	80	17	4	54	14	10	1	—	—				455	
1896/7	25	65	22	9	49	18	18	3	23	—				449	
1897/8	44	61	24	9	50	18	16	7	20	—				483	
1898/9	49	76	5	8	53	25	10	6	10	20				479	
1899/900	59	91	8	4	54	24	13	7	—	—				510	
1900/901	41	86	9	1	64	22	15	4	—	—				511	
1901/902	27	102	7	3	54	26	12	6	15	25				523	
1902/903	43	103	5	3	41	22	13	6	16	—				480	
1903/904	35	97	11	3	47	17	10	4	—	—				480	
1904/905	30	76	7	5	87	24	14	5	—	—				539	
1905/906	11	63	7	3	99	52	5	5	20	27				596	
1906/907	34	65	10	3	67	20	3	—	20	26				557	
1907/908	39	70	28	7	25	9	8	1	—	—				520	
1908/909	39	62	19	4	37	18	11	2	24	30				569	
1909/910	25	49	4	2	41	17	5	1	21	39	30	62	—	599	
1910/911	25	58	5	2	31	11	6	5	—	42	—	65	19	580	
Razem	636	1477	248	90	1024	388	169	63	269	209	30	127	19	9784	

V.

SPIS UCZNIÓW

zapisanych na rok 1910/1911.

UWAGA: uczniowie oznaczeni* wystąpili, uczniowie oznaczeni † zmarli w ciągu roku szkolnego.

I. A. Szkoła rzemiosł budowlanych.

KURS PRZYGOTOWAWGZY.

a) Dział murarstwa.

1. Bach Izydor *
2. Biliński Grzegorz
3. Czech Stanisław Piotr
4. Czuchnowski Stefan *
5. Dąbrowa Antoni
6. Gdula Władysław
7. Gonet Wojciech
8. Hess Stefan
9. Janczalik August
10. Jędrzejewski Stefan Michał
11. Karczewski Leon
12. Kędzierski Czesław
13. Krajewski Bronisław Sebastyan
14. Krajewski Michał Gustaw
15. Krajewski Mieczysław *
16. Król Feliks Teofil
17. Kustanowicz Antoni Jan
18. Kustanowicz Józef Ludwik
19. Leśniak Edward
20. Łabudzki Jan
21. Łukasiewicz Ignacy Karol
22. Małodobry Ignacy
23. Markiewicz Władysław
24. Mierczuk Józef
25. Nehrebecki Michał
26. Olechnowski Stanisław
27. Ostrowski Franciszek
28. Pater Michał
29. Pileszek Rudolf Jan
30. Postryhacz Paweł
31. Półtorak Franciszek
32. Sapecki Władysław
33. Sołtysik Wawrzyniec
34. Stabach Jan Stanisław
35. Szczęk Andrzej Franciszek *
36. Szozda Michał
37. Więckowski Władysław Wilhelm *
38. Wiktor Michał
39. Wołyniec Zenon
40. Zajdel Stanisław Tomasz

b) Dział ciesielstwa.

1. Lisecki Michał
2. Stefanko Franciszek *

c) Dział kamieniarstwa.

Szkoła dla przemysłu budowlanego.

II. KURS

a) Dział murarstwa.

1. Bałda Władysław
1. Brunarski Stanisław
3. Buchsbaum Józef
4. Cetnarski Tomasz
5. Dymitrów Włodzimierz
6. Elijów Damian
7. Gałgan Walenty
8. Górski Franciszek
9. Hewanicki Józef
10. Iżycki Józef
11. Juras Władysław
12. Kornaga Piotr
13. Kozłowski Józef
14. Krasowski Józef
15. Lisecki Emil
16. Lorenz Feliks
17. Mastej Kazimierz
18. Matejski Karol
19. Maryniec Stanisław Karol
20. Naróg Maryan
21. Obłęk Jan
22. Ostrowski Karol
23. Pock Rudolf
24. Rosicki Ryszard Feliks
25. Satała Franciszek
26. Sołtysik Franciszek *
27. Tyrcha Józef
28. Tyszczyk Władysław
29. Wuchowicz Dominik
30. Zawilski Michał
31. Zgud Szczepan
32. Zygarliński Michał
33. Żerebecki Franciszek

b) Dział ciesielstwa.

1. Bujak Edward
2. Marek Stanisław
3. Pawełkiewicz Karol
4. Reisch Piotr
5. Szarek Ferdynand

c) Dział kamieniarstwa

1. Iwanowicz Tadeusz
2. Moszuk Dymitr

III. KURS.

a) Dział murarstwa.

1. Czyżowski Stefan Teofil
2 Hałuszczak Franciszek
3. Huzar Włodzimierz
4. Jandziszak Marek
5. Kasperski Karol
6. Korneluk Józef Antoni
7. Krzan Adam Roman
8. Kwiatek Sebastyan Józef
9. Łańcucki Franciszek Józef
10. Lesiów Maryan Józef
11. Niemczyk Jan
12. Oleszkowicz Jan
13. Osiniak Bolesław Jan
14. Ostrowski Zbigniew
15. Palidwór Leon
16. Pencakowski Józef
17. Sołtysik Bronisław
18. Spodarewicz Adam
19. Szajna Jan
20. Tański Antoni
21. Terlecki Wincenty
22. Wlazło Franciszek
23. Zagórski Stanisław

b) *Dział ciesielstwa.*

1. Jać Józef

c) *Dział kamieniarstwa.*

1. Wiewiórski Karol

IV. KURS.

a) *Dział murarstwa.*

1. Barszczewski Stanisław
2. Bazylewicz Jan
3. Exner Zygmunt
4. Gdula Michał
5. Gliński Bronisław
6. Jaworski Józef Jan
7. Kauf Emanuel
8. Łańcucki Franciszek
9. Łoziński Mieczysław
10. Meissner Alfred
11. Nadziakiewicz Józef
12. Rowiński Jan
13. Szpetmann Maryan
14. Woźniacki Wojciech
15. Zarański Józef Maryan

b) *Dział ciesielstwa.*

1. Sawka Piotr
2. Tomaś Józef

c) *Dział kamieniarstwa.*

V. KURS.

a) *Dział murarstwa.*

1. Bordon Leon
2. Chudzicki Bartłomiej
3. Czyrak Stanisław
4. Gibalewicz Stanisław
5. Jaworski Zygmunt
6. Kaczorowski Franciszek
7. Paciorkowski Ludwik
8. Pawełkiewicz Władysław
9. Pencak Józef
10. Piskup Franciszek *
11. Stempler Izaak Leon
12. Wilkoń Ignacy
13. Żołnierczuk Adam

B. Szkoła zawodowa ślusarstwa budowlanego.

I. KURS.

1. Biłyk Eliasz
2. Chanas Grzegorz *
3. Figiel Alfred Tadeusz
4. Florczykiewicz Romuald *
5. Granatowski Ludwik
6. Kiwała Michał Tadeusz
7. Kowalski Teodor *
8. Krasicki Leon
9. Kyrcz Stanisław
10. Łabęcki Maksymilian
11. Łucyszyn Stefan *
12. Łuczejko Konstanty Piotr *
13. Matusiński Piotr
14. Pieszczoch Zygmunt
15. Solski Maryan
16. Suchy Antoni
17. Teichmann Wincenty
18. Völker Tadeusz Michał
19. Wittek Antoni
20. Wytrębowicz Józef

II. KURS.

1. Chauer Stefan
2. Jagoszewski Karol
3. Konopacki Stanisław
4. Krechowiecki Bazyli
5. Krupiński Władysław
6. Kubiczek Franciszek
7. Kuźmiarz Leon Tadeusz
8. Lewicki Józef
9. Pękalski Władysław
10. Roj Władysław Karol *
11. Sajan Józef
12. Semeniuk Bazyli *
13. Wereszczuk Franciszek
14. Wdowicki Mieczysław Ignacy
15. Wilimowski Stanisław
16. Chrzanowski Michał

III. KURS.

1. Bruch Julian
2. Dąbrowski Mieczysław
3. Górnik Antoni
4. Kachalik Leonard
5. Łabaziewicz Antoni
6. Łoziński Michał
7. Pienio Maryan
8. Sokół Józef
9. Tarnawski Wojciech
10. Wójcicki Edward
11. Żmuda Stanisław

C. Szkoła zawodowa dla stolarstwa budowlanego.

I. KURS.

1. Ilnicki Stanisław
2. Wytrębowicz Józef

II. KURS.

III. KURS.

IV. KURS.

II. Szkoła dla przemysłu artystycznego.

A. Szkoła zawodowa malarstwa dekoracyjnego.

I. KURS.

1. Bernacki Leon Maryan
2 Czykowski Jan
3 Dünner vel Schnapik Jonasz
4. Elb Józef Zygmunt
5. Kudas Romuald
6. Luchowiec Jan
7. Myrosz Michał
8. Ryziewicz Wiktor *
9. Sydorowicz Piotr

II. KURS.

1. Brzezicki Maryan
2. Geła Aleksander *
3. Hradil Mieczysław
4. Karbowski Andrzej †
5. Krawczewski Antoni
6 Maruszczak Franciszek
7. Steller Paweł

III. KURS.

1. Brumer Mojżesz
2. Florko Józef
3. Fuchs Izydor
4. Hercun Kasper
5. Kaliczyński Antoni
6. Konik Władysław
7. Parkasiewicz Piotr
8. Sack Pinkas *

IV. KURS.

1. Jiskra Wacław
2. Kohut Rudolf
3. Krajniak Maryan
4. Sack Izaak

B. Szkoła zawodowa rzeźbiarstwa dekoracyjnego.

I. KURS.

1. Biliński Roman
2. Bohonos Stanisław Józef
3. Kellner Józef Henryk
4. Zasitko Józef *

II. KURS.

1. Głogowski Józef *
2. Pirkel Adam Kazimierz
3. Smolkówna Julia

III. KURS.

1. Huber Emanuel
2. Iwaszków Antoni
3. Leskowicz Aleksander *

IV. KURS.

1. Starzyński Józef
2. Wojtarowicz Mieczysław Maryan

C. Szkoła zawodowa snycerstwa.

I. KURS.

II. KURS.

III. KURS.

IV. KURS.

D. Szkoła zawodowa stolarstwa meblowego.

I. KURS.

1. Fuchs Marek
2. Hrycaj Jan
3. Horaczuk Piotr
4. Koralewicz Kazimierz Andrzej

II KURS.

1. Golda Karol
2. Kopeć Romuald
3. Kordiak Mikołaj †
4. Rygiel Wiktor Maryan
5. Szpilka Maryan
6. Zdun Józef
7. Żelazny Stanisław

E. Szkoła zawodowa tokarstwa.

I. KURS.

II. KURS.

1. Potorejko Julian

III. KURS.

1. Foksa Antoni

IV. KURS.

F. Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego.

I. KURS.

1. Czerwiński Roman Kornel
2. Czubski Andrzej
3. Dittrich Bronisław
4. Grysztar Włodzimierz
5 Jaroszewicz Kazimierz
6. Kaliszczak Jan *
7. Kawecki Bronisław
8. Künstler Jan
9. Mastalerz Franciszek
10. Przybyło Wojciech Józef
11. Rak Bronisław †
12. Ross Józef
13. Sitek Maryan
14 Skiba Edward
15. Spaczyński Alojzy Adolf
16. Stefan Władysław
17. Straus Jan Zygmunt
18. Szczepanowski Kazimierz Józef
19. Szczęsnowicz Władysław Tadeusz

II. KURS.

1. Fick Włodzimierz
2. Jarski Józef
3. Kot Stefan
4. Miarczyński Michał
5. Niedźwiecki Karol *
6. Omiatacz Jan
7. Roman Michał
8. Sandheim Michał
9. Stach Henryk
10. Weissbrod Jerzy
11. Zdunek Celestyn

III. KURS.

1. Ciupka Paweł
2. Gryziecki Władysław
3. Janicki Maryan
4. Juśkiewicz Grzegorz
5. Kawalerski Adam
6. Łoza Grzegorz
7 Mościński Józef
8. Otto Maryan
9. Pietruszka Feliks
10. Richtscheid Antoni *

IV. KURS

1. Biernat Leonard
2. Dzianyj Piotr
3. Szydłowski Kazimierz
4. Wittek Władysław

G. Szkoła zawodowa koronkarstwa.

a) Uczenice zwyczajne.

I. KURS.

1. Neurilówna Marya

II. KURS.

1. Biłykówna Marya

III. KURS.

b) Uczenice nadzwyczajne.

I. KURS.

1. Czaykowska Wanda
2. Gogojewiczówna Zofia
3. Jackowska Irena
4. Kraińska Aniela *
5. Malikówna Marya
6. Münzowa Lidya
7. Nikorowiczówna Anna *
8. Pinskerówna Ella
9. Rakucka Marya
10. Wątorkówna Eugenia
11. Zawadzka Marya *
12. Zawadzka Wiktorya *

II. KURS.

H. Szkoła zawodowa hafciarstwa artystycznego.

a) Uczenice zwyczajne.

I. KURS.

1. Ilnicka Marya
2. Laskowska Stefania Natalia
3. Rogowska Marya
4. Stecura Helena

II. KURS.

1. Jaremczak Teofila
2. Romańska Jadwiga

III. KURS.

1. Gorylówna Kazimiera
2. Seńkowska Anna

IV. KURS.

1. Glück Rachela
2. Laskowska Marya

b) uczenice nadzwyczajne.

I. KURS.

1. Jaworska Stanisława *
2 Matusiakówna Marya
3. Wasylewska Aniela
4. Gogojewiczówna Zofia
5. Rzeszódko Leokadya

II. KURS.

J. Sala publiczna rysunków, malarstwa i modelowania dla mężczyzn i kobiet.

(Cyfra rzymska oznacza rok nauki).

1 Beer Ryszard I.
2. Błocki Włodzimierz I.
3. Bogdanowicz Stanisław I.
4. Budzyna Jan Kazimierz I.
5. Dobrzęcki Romuald I.
6. Firganek Tadeusz II.
7. Hukiewicz Karol II.
8. Jakubiczka Juliusz I.
9. Janicki Piotr I.
10 Król Stanisław I.
11 Kuźniar Maryan I.
12. Kirschbaum Oswald I
13 Morwitz Zygmunt III.
14. Pawłowski Stanisław II.
15. Pressler Edward II.
16. Próchnik Marek II.
17. Skurski Kazimierz I.
18. Staszkiewicz Leon I.
19. Szczepanik Jan Feliks II.
20. Schattner Falk I.
21 Trojan Julian I.
22. Wojtów Maryan III.
23. Ziembicki Feliks I
24. Zgud Szczepan I.
25. Kitz Marcin I.

1. Blejarska Stefania III.
2. Chmielińska Irena I.
3. Czaporowska Helena III.
4. Czarnecka Jadwiga I.
5. Drahonowska Olga I.
6. Frankowska Marya Józefa I.
7. Gaberle Eugenia I.
8. Gilatowska Marya I.
9. Gilnzeiner Klotylda I.
10. Głowińska Janina I.
11. Grekowiczówna Marya I.
12. Grekowiczówna Michalina I.
13. Horn Marya I.
14. Hoszard Wanda I
15. Hudecówna Aniela I.
16. Janczurówna Halina I.
17. Januszkiewicz Jadwiga V.
18. Jarzynówna Jadwiga I.
19. Jarzynówna Marya I.
20. Jaśkiewicz Wacława II.
21. Jóstówna Olga II.
22. Koncewska Jadwiga I.
23. Krug Marya I.
24. Kurysiówna Marya I.
25. Laskowska Stefania Natalia IV.
26. Lisicka Helena I.
27. Listowska z Laskowskich Wanda VI.
28. Majerska Jadwiga I.
29. Makowiecka Helena I.
30. Markówna Irma I.
31. Matusiakówna Marya I.
32. Mehlmanowa Debora I.
33, Merunowiczówna Józefa I.
34. Molkówna Stefania II.
35. Obtułowiczówna Stanisława Janina I.
36. Piekarska Janina I.
37. Pilewska Helena I.
38. Pilewska Leonia II.
39. Pogorska Helena I.
40. Porawska Antonina II.
41. Rudzińska Marya I.
42. Schoennettowa Wanda II.
43. Sklepińska Marya II.
44. Sorzanka Wanda I.
45. Wachtlówna Janina I.
46. Wagner Erzsi I.

47. Walewska Wallek Anna I.
48. Wasylewska Aniela I.
49. Wolańska Aleksandra II.
50. Wolańska Marya II.
51. Wojtakówna Eugenia I.
52. Żakówna Helena I.
53. Zawadzka Włodzimiera I.
54. Złotnicka Helena I.
55. Żygulska Wanda I.
56. Mielimączanka Michalina I.
57. Schenkerówna Leopoldyna I.
58. Tyrowiczówna Zofia I.

K. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

a) Dla przemysłu budowlanego.

1. Chauer Adam Bruno I.
2. Grabowski Stanisław II.
3. Jarosiewicz Jan I.
4. Machalik Jędrzej I.
5. Pasierski Wiktor III.
6. Urbańs i Stanisław I.
7. Zawada Ludwik I.

b) Dla przemysłu artystycznego

1. Androchowicz Bohdan II.
2. Białuski Jan I.
3. Biesiadecki Ludwik I.
4. Buczkowski Stanisław I.
5. Cichowski Alojzy I.
6. Czop Mikołaj I.
7. Daszkowski Jan I.
8. Diaków Antoni I.
9. Dobromilski Jan I.
10. Domański Kazimierz I.
11. Drzewicki Władysław VI.
12. Greń Karol I.
13. Hałatowski Maryan I.
14. Hanyckyj Eustachy II.
15. Hudera Jan I.
16. Iwanicki Michał II.
17. Jaskowski Franciszek I.
18. Kachalik Leonard I.
19. Kaparnik ·tanisław III.
20. Krawczewski Antoni I.
21. Koss Piotr II.
22. Kotylak Edward I.
23. Kudłaty Jan II.
24. Kuma Andrzej IV.
25. Leskowicz Aleksander I.
26. Laszkiewicz Emil I.
27. Marczakowski Franciszek IV.
28. Marks Ludwik I.
29. Mazurkiewicz Stanisław II.
30. Piechota Jan I.
31. Pizl Stanisław I.
32. Rapak Julian I.
33. Samborski Jan I.
34. Schenk August III.
35. Socha Stefan I.
36. Stachyra Franciszek I.
37. Stanisławski Józef I.
38. Strzembicki Stanisław I.
39. Swoboda Józef I.
40. Wolski Ludwik I.
41. Zajączkowski Karol I.
42. Żelazny Stanisław I.

c) Dla przemysłu mechaniczno-technicznego.

1. Biały Władysław I.
2. Gabryel Wojciech II.
3. Kuźmiński Władysław I.
4. Łuszpiński Michał I.
5. Majewski Ludwik I.
6. Maślanka Eugeniusz I.
7. Meyer Leopold III.
8. Mrożek Jan II.
9. Unold Franciszek II.
10. Wierzbicki Michał I.
11. Wołoszyn Józef II.

VI.

Kursa naukowe, zawodowe i specyalne

I. Kurs wydziałowy z przedmiotów grupy III. od 1/10. 1910. do 1/7. 1911.

Frekwentanci i frekwentantki kursu (h-hospitant).

1.	Bielanów Jan Mieczysław .	tymczasowy nauczyciel	w Husiatynie (h)
2.	Czuczkiewicz Józef	kierownik szkoły	„ Rymanowie (h)
3.	Didiuk Karol	stały nauczyciel	„ Rzęśni polskiej (h)
4.	Jankowski Antoni	tymczasowy nauczyciel	„ Zaleszczykach
5.	Kamski Kazimierz	„ „	„ Luszowicach
6.	Karpiński Zygmunt	„ „	„ Lwowie (h)
7.	Kostecki Józef	stały „	„ Demni wyż. a Skole (h)
8.	Łazarenko Michał	tymczasowy „	„ Korszowie (h)
9.	Stemler Józef	„ „	„ Dolinie
10.	Wójciak Antoni	stały kierownik szkoły	„ Dzikowie Starym (h)

1.	Biłeńka Olga	tymczasowa naucz.	w Samborze
2.	Bochnig Joanna	stała nauczycielka	„ Siemianówce (h)
3.	Burzyńska Kazimiera . . .	tymczasowa naucz.	„ Kańczudze
4.	Dziubińska Józefa	„ „	„ Gołogórach
5.	Eckhardt Zofia	stała nauczycielka	„ Poroninie (h)
6.	Gądelowska Stanisława . .	tymczasowa naucz.	„ Grzęskiej (h)
7.	Gogojewiczówna Zofia .	„ „	„ Tarnopolu (h)
8.	Janicka Jadwiga	„ „	„ Trembowli (h)
9	Lencówna Estera	„ „	„ Potoku Ztotym
10.	Lorberówna Ida	„ „	„ Tarnopolu
11.	Łączkowska Jadwiga . . .	„ „	„ Jarosławiu (h)
12.	Maciulska Nikodema .	„ „	„ Tarnopolu (h)
13.	Mariczówna Stanisława	„ „	„ Bóbrce
14.	Nowakówna Józefa . . .	„ „	„ Wadowicach
15.	Patrynówna Elżbieta . . .	„ „	„ Strzyżowie
16.	Podlewska Eugenia . . .	„ „	„ Dżurynie
17.	Popielówna Adela Melania	„ „	„ Lwowie (h)
18.	Rakucka Marya	„ „	„ Gorlicach
19.	Rogowska Anna Olga . .	stała nauczycielka	„ Raju (h)
20.	Rozebajgerówna Eugenia .	tymczasowa naucz.	„ Tyczynie (h)
21.	Rzeszódko Leokadya . . .	„ „	„ Oświęcimiu
22.	Ryczakówna Marya . . .	„ „	„ Łyścu

23. Ryziewiczówna Jadwiga . .	tymczasowa naucz.	w Tarnopolu (h)
24. Schnitzlówna Klementyna .	stała nauczycielka	„ Piaskach Wielkich
25. Sielecka Marya	tymczasowa naucz.	„ Jaworowie
26. Szczepańska Teresa . . .	„ „	„ Baczkowie
27. Szustówna Natalia	„ „	„ Łańcucie
28. Sydorowicz Marya	„ „	„ Bajkowcach
29. Wałachówna Jadwiga . . .	„ „	„ Wołowem
30. Wąsowicz Dunin Wanda .	stała nauczycielka	„ Kozłowie (h)
31. Zalewska Filipina	tymczasowa naucz	„ Wierczanach
32. Żmurko Eugenia	„ „	„ Starym Samborze (h)

II. Kurs specyalny dla maszynistów prowadzących lokomotywy w czasie od 1. października 1910 do 15. stycznia 1911.

Uczestnicy kursu.

1. Białogrecki Jan
2. Dmytrach Eustachy
3. Dyki Michał
4. Fornal Wiktor
5. Frański Józef
6. Glatte Rudolf
7. Góralski Adolf
8. Hadaczek Józef
9. Kamecki Tadeusz
10. Karaszkiewicz Wincenty
11. Korduba Jan
12. Krawiec Józef
13. Kubala Franciszek
14. Łempicki Władysław
15. Mozer Zygmunt
16. Orkusz Leon
17. Passek Bronisław
18. Peitel Józef
19. Pokrzywka Ludwik
20. Radek Stanisław
21. Riess Maksymilian
22. Schnieder Karol
23. Staudt Leopold
24. Szpon Bronisław
25. Tyrankiewicz Maryan
26. Wereszczyński Ludwik
27. Wierzbowski Władysław
28. Winiarski Józef
29. Wondraček Wilhelm

III. Kurs specyalny dla palaczy i maszynistów kotłów stałych odbyty w czasie od 1. lutego do 31. maja 1911.

Uczestnicy kursu.

1. Bisanz Filip
2. Bukowski Stanisław
3. Chanas Michał
4. Czołowski Michał
5. Cicimirski Józef
6. Czup Stanisław
7. Cieślak Piotr
8. Dudziński Jan
9. Demski Jan
10. Gużkowski Antoni
11. Germak Adam
12. Habestock Franciszek
13. Ilnicki Julian
14. Jaśnikowski Paweł
15. Jasiński Piotr
16. Korduba Jan
17. Koczapski Zygmunt
18. Kicia Władysław
19. Kuś Władysław
20. Kozubowski Antoni
21. Kwintowski Sebastyan
22. Maciejowski Leopold
23. Maciejowski Stanisław
24. Macheta Stanisław
25. Macheta Antoni
26. Nemec Jan
27. Nitecki Franciszek
28. Ostapczuk Bazyli

29. Pindus Józef
30. Popp Jan
31. Passek Bronisław
32. Poczynok Józef
33. Rak Eliasz
34. Różycki Stanisław
35. Stefaniów Leon
36. Schimonek Edward

IV. Kurs dla drogomistrzów, odbyty w czasie od 1. grudnia 1910 do 31. maja 1911.

Drogomistrze:

1 Bursztyn Stanisław
2. Cibicki Wojciech
3. Hajduck Wojciech
4. Kot Andrzej
5. Mielniczek Stefan
6. Rzucidło Piotr
7. Senica Piotr
8. Woliński Michał
9. Zduń Tomasz

Aspiranci:

1. Baran Jan
2. Bochenek Jan
3. Jaśkiewicz Stanisław
4. Kraus Władysław
5. Okolita Paweł
6 Podborączyński Jan
7. Rogalski Michał
8. Sumara Wojciech
9. Zioło Julian
10. Żegulowski Jan

VII.

Wykaz absolwentów

którzy w roku szkolnym 1910/1911 zdali egzamin na budowniczych przed komisyą egzaminacyjną w c. k. Namiestnictwie:

1. Bigo Bronisław
2. Kopaczek Ludwik
3. Martula Rudolf
4. Müller Czesław
5. Rozmus Jan
6. Wittmann Adolf

Wykaz absolwentów

którzy w roku szkolnym 1910/1911 otrzymali na mocy egzaminu złożonego przed komisyą egzaminacyjną w c. k. Namiestnictwie, świadectwo uzdolnienia do samoistnego prowadzenia przemysłu budowlanego na konces. majstrów:

1. Gibalewicz Stanisław
2. Chmielowiec Leon
3. Chrzanowski Marcin
4. Chudzicki Bartłomiej
5. Jędrzejewski Stanisław
6. Kaczorowski Franciszek

Wykaz absolwentów

którzy w roku szkolnym 1910/1911 ukończyli naukę w zakładzie i otrzymali absolutoryum.

Dział budowlany.

a) murarstwo.

1. Bordon Leon
2. Chudzicki Bartłomiej
3. Czyrak Stanisław
4. Gibalewicz Stanisław
5. Jaworski Zygmunt
6. Kaczorowski Franciszek
7. Paciorkowski Ludwik
8. Pawełkiewicz Władysław
9. Stempler Izaak Leon
10. Wilkoń Ignacy
11. Żołnierczuk Adam

b) ciesielstwo.

1. Sawka Piotr
2. Tomaś Józef

Dział artystyczny.

a) malarstwo dekoracyjne.

1. Jiskra Wacław
2. Kohut Rudolf
3. Krajniak Maryan
4. Sack Izaak

b) rzeźbiarstwo dekoracyjne.

1. Starzyński Józef
2. Wojtarowicz Mieczysław

c) ślusarstwo artystyczne.

1. Biernat Leonard
2. Dzianyj Piotr
3. Szydłowski Kazimierz
4. Wittek Władysław

d) ślusarstwo budowlane.

1. Bruch Julian
2. Dąbrowski Mieczysław
3. Górnik Antoni
4. Kachalik Leonard
5. Łabaziewicz Antoni
6. Sokół Józef
7. Tarnawski Wojciech
8. Wójcicki Edward
9. Żmuda Stanisław

e) stolarstwo meblowe.

1. Golda Karol
2. Kopeć Romuald
3. Zduń Jrzef
4. Żelazny Stanisław

VIII.

STYPENDYA.

Stypendya, zasiłki stypendyjne i zapomogi pobierane w roku szkolnym przez uczniów i uczenice zakładu rozpadają sie na:

A) Stypendya stałe.

2 stypendya rządowe roczne	po 380 K	—	760 K
2 „ „ półroczne	po 200 „	—	400 „
1 stypendyum Izby handlowej i przem. roczne .	po 120 „	—	120 „
3 stypendya Izby handlowej i przem. półroczne .	po 120 „	—	360 „
5 stypendyów gminy miasta Lwowa, rocznych .	po 240 „	—	1200 „
1 styp. z fundacyi im. Zygmunta Weisera roczne	po 480 „	—	480 „
3 stypendya z fundacyi im. Marka Bernsteina .	po 200 „	—	600 „
1 stypendyum „ „ „ „ .	po 160 „	-	160 „
1 „ „ „ „ „ .	po 140 „	—	140 „
1 „ „ „ „ „ .	po 80 „	—	80 „
	Razem . .		4300 K

B) Stypendya niestałe i zasiłki stypendyjne.

2 roczne zasiłki Wydziału krajowego . .	po 150 K	—	300 K
4 „ „ „ „	po 120 „	—	480 „
6 rocznych zasiłków „ „	po 100 „	—	600 „
16 „ „ „ „	po 80 „	—	1280 „
1 roczny zasiłek „ „	po 55 „	—	55 „
2 roczne zasiłki „ „	po 44 „	—	88 „
1 roczny zasiłek „ „	po 28 „	—	28 „
1 „ „ „ „	po 250 „	—	250 „
2 stypendya z funduszu im. Romana Ducheńskiego	po 300 „	—	600 „
1 „ „ „ „ „ .	po 190 „	—	190 „
1 „ „ „ Laskowskich .	po 400 „	—	400 „
1 „ „ „ Hillela Lechnera .	po 550 „	—	550 „
1 „ „ „ Żalchowskiego .	po 231 „	—	231 „
1 „ „ Ministerstwa skarbu .	po 200 „	—	200 „
1 „ jubil. Wydziału pow. Tarnopol .	po 240 „	—	240 „
1 „ Wydziału pow. Jarosław . .	po 160 „	—	160 „
	Do przeniesienia		5652 K

	Z przeniesienia	.	5652 K
1 stypendyum Wydziału pow. Przemyślany .	. po	80 K	— 80 K
1 „ gminy miasta Przemyśla .	. po	100 „	— 100 „
4 zasiłki Izby handlowej i przem. we Lwowie	. po	60 „	— 240 „
1 zasiłek Wydziału powiatowego Jasło .	. po	50 „	— 50 „
1 „ „ „ Sanok .	. po	25 „	— 25 „
1 „ „ „ Łańcut .	. po	20 „	— 20 „
	Razem	. .	6167 K

C) Zapomogi rządowe.

27 zapomóg miesięcznych dla działu artystycznego .	.	2271 K 50 h
32 „ „ „ „ budowlanego .	.	1696 „ —
11 „ jednorazowych „ „ artystycznego .	.	173 „ — „
4 „ „ „ „ budowlanego .	.	80 „ — „
Razem	.	4220 K 50 h

D) Zapomogi z funduszu szkolnego „Towarzystwa ku niesieniu pomocy ubogim uczniom“.

40 zapomóg jednorazowych w kwocie . . . . . 434 K

E) Premie c. k. Ministerstwa robót publicznych.

6 premii dla uczniów działu artystyczn. za praktykę wakacyjną . 105 K

F) Premie miasta Lwowa.

3 premie dla najpilniejszych uczniów szkoły przem. uzupełn. . 120 K

Stypendya, zasiłki i zapomogi.

powyżej wyszczególnione pobierali następujący uczniowie i uczenice zakładu:

I. Stypendya rządowe.

1. Sokół Józef . . . . 380 K.
2. Żelazny Stanisław . . . . . . 380 „
3. Lesiów Maryan . . . . 200 K.
4. Wewiórski Karol . . . . 200 „

II. Stypendya i zasiłki Izby handl. i przem. we Lwowie:

1. Foksa Antoni . . . . 120 K.
2. Iwanowicz Tadeusz . . . . . . 120 „
3. Jaworski Zygmunt . . . . . . 120 „
4. Tański Antoni . . . . 120 „
5. Jać Józef . . . . 60 K.
6. Otto Maryan . . . . 60 „
7. Szpetman Maryan . . . . . . 60 „
8. Żelazny Stanisław . . . . . . 60 „

III. Stypendya jubil. gminy miasta Lwowa.

1. Ciupka Paweł . . . . 240 K.
2. Górniak Antoni . . . . 240 „
3. Krajniak Maryan . . . . 240 „
4. Parkasiewicz Piotr . . . . 240 K.
5. Steller Paweł . . . . 240 „

IV. Stypendyum z fundacyi jubil. Zygmunta Weisera.

1 Szydłowski Kazimierz . . . . . 480 K.

V. Stypendya z fundacyi im. Marka Bernsteina.

1. Brumer Mojżesz . . . . 140 K.
2. Fuchs Izydor . . . . 200 „
3. Kauf Emanuel . . . . 200 „
4. Sack Izaak . . . . 200 K.
5. Sack Pinkas . . . . 160 „
6. Dünner Jonas . . . . 80 „

VI. Zasiłki stypendyjne Wydziału krajowego.

1. Otto Maryan . . . . 150 K.
2. Wójcicki Edward . . . . . . 150 „
3. Huber Emanuel . . . . . 120 „
4. Dąbrowski Mieczysław . . 120 „
5 Pietruszka Feliks . . . . 120 „
6. Wittek Władysław . . . . . 120 „
7. Gryziecki Władysław . . . . 100 „
8. Jagoszewski Karol . . . . . . 100 „
9. Łoziński Michał . . . . 55 „
10. Rygiel Wiktor . . . . 100 „
11. Stach Henryk . . . . 100 „
12. Wdowicki Mieczysław . . . . 100 „
13. Żmuda Stanisław . . . . . 100 „
14. Brzezicki Maryan . . . . . . 80 „
15. Chauer Stefan . . . . 80 „
16. Golda Karol . . . . 80 „
17 Janicki Maryan . . . . 80 „
18. Konik Władysław . . . . 80 K.
19. Kot Stefan . . . . 44 „
20. Kuźniarz Leon . . . . 80 „
21 Lewicki Józef . . . . 80 „
22. Maruszczak Franciszek . . . 28 „
23. Mościński Józef . . . . 44 „
24. Sandheim Michał . . . . 80 „
25. Szpilka Maryan . . . . . 80 „
26. Weisbrod Jerzy . . . . . 80 „
27. Zdunek Celestyn . . . . 80 „
28. Janicki Piotr . . . . 250 „
29. Biłykówna Marya . . . . 80 „
30. Glück Rachela . . . . 80 „
31. Jaremczak Teofila . . . . . 80 „
32. Laskowska Marya . . . . . . 80 „
33. Romańska Jadwiga . . . . 80 „

VII. Stypendyum z fundacyi im. Romana Ducheńskiego.

1· Pękalski Władysław . . . . . . 300 K
2. Wojtarowicz Mieczysław . . . 190 „
3. Kuźmiński Władysław . . . . . 300 K

VIII. Stypendyum z fundacyi im. Laskowskich.

1. Laskowska Stefania Natalia . . . 400 K

IX. Stypendyum z fundacyi im. Hilela Lechnera.

1. Stempler Izaak . . . . 550 K.

X. Stypendyum z fundacyi im. A. Żalchowskiego.

1. Starzyński Józef . . . . 231 K.

XI. Stypendyum z fundacyi jubil. Wydziału pow. Tarnopol.

1. Hercun Kasper . . . . . 240 K.

XII. Stypendyum gminy miasta Przemyśla.

1. Lorenz Feliks . . . . . 100 K.

XIII Stypendyum Wydziału pow. Jarosław.

1. Omiatacz Jan. . . . . . 160 K.

XIV. Stypendyum c. k. Ministerstwa skarbu.

1. Ilnicka Marya . . . . . 200 K.

XV. Zasiłek Wydziału pow. Przemyślany.

1. Hrycaj Jan . . . . . 80 K.

XVI. Zasiłek Wydziału pow. Jasło.

1. Mastej Kazimierz . . . . 50 K.

XVII. Zasiłek Wydziału pow. Sanok.

1. Ciupka Paweł . . . . . 25 K.

XVIII. Zasiłek Wydziału pow. Łańcut.

1. Kwiatek Sebastyan . . . . 20 K.

Zapomogi rządowe

uczniów i uczenic działu artyst. i uczniów działu budowl.

I. miesięczne.

a) dział artystyczny.

1.	Biernat Leonard	108 K.
2.	Dzianyj Piotr	126 „
3.	Górnik Antoni	42 „
4.	Głogowski Józef	32 „
5.	Gorylówna Kazimiera	48 „
6.	Hercun Kasper	92
7.	Iwaszków Antoni	90 „
8.	Jiskra Wacław	126 „
9.	Juśkiewicz Grzegorz	84 „
	Do przeniesienia	748 K.
	Z przeniesienia	748·— K.
10.	Kaliczyński Antoni	90·— „
11.	Kawalerski Adam	56·— „
12.	Kohut Rudolf	70·— „
13.	Krawczewski Adam	30.— „
14.	Kachalik Leonard	108·—
15.	Łabaziewicz Antoni	144·50 „
16.	Łoza Grzegorz	72 — „
17.	Parkasiewicz Piotr	30 — „
	Do przeniesienia	1348·50 K

Z przeniesienia	1348·50 K.	Z przeniesienia	1798·50 K.
18. Pękalski Władysław	36·— „	23. Seńkowska Anna	90·— „
19. Pienio Maryan	97·— „	24. Szydłowski Kazimierz	70·— „
20. Pietruszka Feliks	30·— „	25. Tarnawski Wojciech	144·50 „
21. Pirkiel Adam	144·50 „	26. Wilimowski Stanisław	24·— „
22. Roman Michał	142·50 „	27. Zduń Józef	144·50 „
Do przeniesienia	1798·50 K.	Razem	2271·50 „

b) dział budowlany.

		Z przeniesienia	870 K
1. Bałda Władysław	50 K.	17. Kozłowski Józef	36 „
2. Bordon Leon	75 „	18. Łańcucki Franciszek Józef	61 „
3. Bujak Edward	50 „	19. Łańcucki Franciszek	39 „
4. Czyrak Stanisław	30 „	20. Łoziński Mieczysław	39 „
5. Czyżowski Stefan	50 „	21. Maryniec Stanisław	50 „
6. Dymitrów Włodzimierz	50 „	22 Mastej Kazimierz	60 „
7. Gibalewicz Stanisław	100 „	23. Matejski Karol	50 „
8. Gliński Bronisław	50 „	24. Nadziakiewicz Józef	50 „
9. Hałuszczak Franciszek	50 „	25. Osiniak Bolesław	75 „
10. Hewanicki Józef	50 „	26 Rowiński Jan	50 „
11. Huzar Włodzimierz	50 „	27. Sołtysik Bronisław	50 „
12. Iżycki Józef	50 „	28. Tomaś Józef	75 „
13. Jać Józef	50 „	29. Wlazło Franciszek	61 „
14. Jaworski Józef	50 „	30 Woźniacki Wojciech	50 „
15 Kaczorowski Franciszek	75 „	31. Zagórski Stanisław	50 „
16. Kwiatek Sebastyan	40 „	32. Żołnierczuk Adam	30 „
Do przeniesienia	870 K	Razem	1696 K.

II. jednorazowe.

1 Biliński Roman	20 K.	Z przeniesienia	100 K.
2. Bruch Julian	20 „	7. Łoza Grzegorz	25 „
3. Foksa Antoni	4 „	8. Pienio Maryan	10 „
4. Janicki Maryan	20 „	9. Roj Władysław	10 „
5. Kordiak Mikołaj	24 „	10. Spaczyński Alojzy	20 „
6. Krawczewski Antoni	12 „	11. Wilimowski Stanisław	8 „
Do przeniesienia	100 K.	Razem	173 K.

b) dział budowlany, uczniowie:

1. Czyrak Stanisław	20 K
2. Pencak Józef	20 „
3 Wilkoń Ignacy	20 „
4. Żołnierczuk Adam	20 „
Razem	80 K

Premie c. k. Ministerstwa robót publicznych.

1. Chauer Stefan	12 K	4. Gryziecki Władysław	18 K
2. Ciupka Paweł	18 „	5. Kuźniarz Leon	24 „
3. Dzianyj Piotr	18 „	6. Szydłowski Kazimierz	15 „

Premie gminy miasta Lwowa

dla najpilniejszych uczniów szkoły przemysłowej uzupeł.:

1.	Franciszek Jaszkowski, czeladnik rzeźbiarski	40 K
2.	Jan Piechota, uczeń malarstwa dekoracyjnego	40 „
3.	Józef Wołoszyn, uczeń elektrotechniczny	40 „
	Razem . .	120 K

Towarzystwo dla wspierania uczniów c. k. państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie.

W roku szkolnym 1910/1911 liczyło Towarzystwo 67 członków, w tymże roku wprowadzono kupowanie biednym uczniom gotowych ubrań i obuwia w miejsce zasiłków pieniężnych, nadto opłacono obiady uczniom zwłaszcza w miesiącach zimowych. Ogółem udzielono 40 uczniom zasiłki na łączną kwotę 434 K. Stypendyum im. ś. p. Dyrektora Wincentego Tschirschnitza nie pobierał nikt w roku bieżącym.

Dochód Towarzystwa wynosił w roku 1910/1911 334·— K

Fundusz zapomogowy z końcem roku „	1468·01 K
Fundusz żelazny „ „ „	400·— „
Razem fundusz Towarzystwa wynosi	1868·01 K

Pomieszczenie uczniów zamiejscowych.

W bursie grunwaldzkiej miało umieszczenie z całem utrzymaniem, z działu artystycznego 23 uczniów, z działu budowlanego 14 uczniów.

W Internacie Ligi pomocy przemysłowej pomieszczonych było 6 uczniów.

Uwolnienia od opłaty szkolnej.

W roku szkolnym 1910/1911 było uwolnionych od opłaty czesnego:

w I. półroczu . . .	134 uczniów
„ „ . . .	6 uczenic
w II. „ . . .	91 uczniów
„ „ . . .	9 uczenic
Razem . . .	240 uczniów i uczenic.

Wykaz

uczniów zajętych w praktyce warsztatowej w czasie wakacyi roku 1910.

L. p.	Imię i nazwisko	zawód	rok nauki	był zajęty przez tygodni	zarobek dzienny K	h
1	Fick Włodzimierz	ślusarstwo art.	1	2	—	—
2	Jarski Józef	„ „	1	5	1	80
3	Kołodziej Władysław	„ „	1	4	0	50
4	Kot Stefan	„ „	1	4	—	—
5	Krupiński Władysław	„ „	1	5	1	80
6	Miarczyński Bolesław	„ „	1	4	0	40
7	Omiatacz Jan	„ „	1	4	2	—
8	Roman Michał	„ „	1	7	2	—
9	Sandheim Michał	„ „	1	6	1	—
10	Semeniuk Bazyli	„ „	1	3	—	—
11	Weissbrod Georg	„ „	1	6	1	—
12	Zdunek Celestyn	„ „	1	7	1	30
13	Chauer Stefan	„ budow.	1	4	1	—
14	Krechowiecki Bazyli	„ „	1	7	1	20
15	Kubiczek Franciszek	„ „	1	7	0	85
16	Kuźniarz Leon	„ „	1	8	1	—
17	Niedźwiecki Karol	„ „	1	4	1	20
18	Pękalski Władysław	„ „	1	6	1	50
19	Sajan Józef	„ „	1	2	0	90
20	Wdowicki Ignacy	„ „	1	4	—	—
21	Wereszczuk Franciszek	„ „	1	9	2	—
22	Wilimowski Stanisław	„ „	1	7	1	20
23	Potorejko Julian	tokarstwo	1	4	1	—
24	Szpilka Maryan	stolarstwo mebl.	1	7	1	—
25	Brzezicki Maryan	malarstwo dekor.	1	2	—	—
26	Hradil Mieczysław	„ „	1	5	1	20
27	Karbowski Andrzej	„ „	1	7	2	80
28	Maruszczak Franciszek	„ „	1	7	2	90
29	Steller Paweł	„ „	1	7	—	—
30	Głowacki Józef	rzeźbiarstwo dek.	1	6	2	—
31	Ciupka Paweł	ślusarstwo art.	2	6	1	50
32	Gryziecki Władysław	„ „	2	6	1	40
33	Janicki Maryan	„ „	2	5	2	40
34	Juśkiewicz Grzegorz	„ „	2	7	1	90
35	Kawalerski Adam	„ „	2	7	1	40
36	Łoza Grzegorz	„ „	2	6	1	20
37	Mościński Józef	„ „	2	4	1	50
38	Otto Maryan	„ „	2	7	1	60
39	Pietruszka Feliks	„ „	2	8	2	—
40	Wójcicki Edward	„ „	2	5	3	—
41	Dąbrowski Mieczysław	ślusarstwo bud.	2	6	2	60
42	Górnik Antoni	„ „	2	5	2	40
43	Kachalik Leonard	„ „	2	7	2	—
44	Łabaziewicz Antoni	„ „	2	7	2	40

L. p.	Imię i nazwisko	zawód	rok nauki	był zajęty przez tygodni	zarobek dzienny	
					K	h
45	Łoziński Michał	ślusarstwo bud.	2	7	1	20
46	Pienio Maryan	„ „	2	8	1	—
47	Sokół Józef	„ „	2	8	3	—
48	Tarnawski Wojciech	„ „	2	8	2	—
49	Żmuda Stanisław	„ „	2	7	2	—
50	Foksa Antoni	tokarstwo	2	7	1	90
51	Golda Karol	stolarstwo mebl.	2	5	1	40
52	Kopeć Roman	„ „	2	6	1	20
53	Zduń Józef	„ „	2	5	1	20
54	Brumer Mojżesz	malarstwo dek.	2	4	1	20
55	Florko Józef	„ „	2	5	1	70
56	Fuchs Izydor	„ „	2	4	1	—
57	Hercun Kasper	„ „	2	7	2	—
58	Kaliczyński Antoni	„ „	2	6	1	70
59	Konik Władysław	„ „	2	5	1	20
60	Parkasiewicz Piotr	„ „	2	4	1	—
61	Sack Pinkas	„ „	2	5	4	—
62	Huber Emanuel	rzeźbiarstwo dek.	2	6	2	—
63	Leskowicz Aleksander	„ „	2	7	2	50
64	Dzianyj Piotr	ślusarstwo artyst.	3	6	1	80
65	Richtscheid Antoni	„ „	3	8	2	20
66	Szydłowski Kazimierz	„ „	3	5	1	80
67	Bruch Julian	„ budow.	3	7	2	60
68	Jiskra Wacław	malarstwo dekor.	3	8	2	40
69	Kohut Rudolf	„ „	3	8	4	—
70	Krajniak Maryan	„ „	3	8	3	—
71	Sack Izaak	„ „	3	8	2	40
72	Starzyński Józef	rzeźbiarstwo dek.	3	5	3	—
73	Wojtarowicz Mieczysław	snycerstwo	3	5	1	60
74	Biernat Leonard	ślusarstwo artyst.	4	7	1	80

X.

PRZYROST INWENTARZY w r. 1910.

Liczba inwentarza	Ilość	WYSZCZEGÓLNIENIE
		Inwentarz II. środki naukowe.
		a)
267	1	Krzyż grobowy z maską miedzianą
268	1	Pompa rotacyjna syst. Markus
269	1	Model prasy frykcyjnej
270	1	Kinkiet na lampę elektryczną
271	1	Stolik pod lampę elektryczną na motywach jemioły
		b)
		—
		c)
414	1	Św. Jan, relief
415	1	Michał Anioł, relief
416	1	Herkules, relief
417	1	Dante, relief
418	2	Półfigury męzkiej (nogi)
		f)
48	1	Szkielet ludzki
ad 31	2	Lueger Handlexikon der gesammten Technik t. VII. i VIII.
49	1	Zenker, künstlerische Ideen, wzory dla malar. dekor.
50	1	Nowe Mody rocznik 1908.
ad 50	1	Nowe Mody rocznik 1909.
51	1	Metallarbeiter rocznik 1908.
52	1	Zeitschrift f. Werkzeugmaschinen rocznik 1907/1908.
53	1	Werkstattstechnik rocznik I. 1907.
ad 53	1	" " II. 1908.
ad 53	1	" " III. 1909.
54	2	Die gewerblichen Fortbildungsschulen in Oesterreich-Zusammenstellung der wichtigsten Normen

Liczba inwentarza	Ilość	WYSZCZEGÓLNIENIE
		k)
111	1	Młot kowalski
112	1	„ „ krzyżowy
113	1	Młotek do nitowania austr. format
114	1	Młotek do nitowania niemiecki format
115	1	Młotek ręczny austr.
		Młotek ręczny niemiecki
116	1	Młot do odsadzania
117	1	„ „ przybijania
118	1	Przykładnik
119	2	Przebijaki kowalskie
120	1	Młotek cynkowy
121	1	„ miedziany
122	1	„ z wkładkami ze skóry surowej
123	1	„ angielski z kulką
124	1	„ „ z klinem
125	2	Młotki amer. ślus.
126	1	Mikrometer wewnętrzny
127	1	Lampa stalowa do lutowania
128	1	Ochraniacz od wiatru do tej lampy
129	1	Kleszcze do rur gazowych
130	1	Młotek z wkładkami drewnianemi
131	1	Kątomierz uniwersalny
132	1	Sprawdzian do głębokości
133	1	Cyrkiel drążkowy
134	1	Ręczny przyrząd do mierzenia chyżości
135	1	Kleszcze do dziur
136	1	Lampa do lutowania mosiężna
137	1	Kolba do lutowania benzynowa
138	1	Imadełko
139	1	Obcążki płaskie
140	1	Obcążki okrągłe
141	1	Tablica z rozmaitemi gatunkami skór
142	1	Tablica z rozmaitemi połączeniami pasów skórzanych
143	1	Kątomierz Staweta do rysunków
144	1	Serce tokarskie
145	1	Sprawdzian do drutów
147		Klucz francuski z prasowanej blachy
148	11	Odlewów naturalnych: żaba, ropucha, flondra, pyprior, rak, krokodyl, jaszczurka, geko, skorpion, mała żabka, salamandra.
149	5	Pudełek na klisze do skioptikonu
		m)
213	1	Paca drewniana do rtęci
214	1	Model sikawki
215	1	Butelka lejdejska
216	1	Rozbrajacz ruch.
217	1	Model wagi dziesiętnej
218	1	Turbina parowa

Liczba inwentarza	Ilość	WYSZCZEGÓLNIENIE
219	1	Igiełka magnetyczna
220	1	Palnik benzynowy kompletny
221	1	Trójnog żelazny
222	2	Przyrządy Kippa kompletne
223	1	Przekrój tłoka machiny parowej
224	1	Bania Herona z pompą
225	1	Statyw żelazny z płytą
226	3	Łapy z podwójnemi mufami
		r)
1	1	Model drewniany stawiadła suwakowego
2	1	Indykator w pudełku
3	1	Wentyl samoczynny (Rohrbruchventil)
4	1	Wentyl bezpieczeństwa dla cylindra
5	1	Flutometer syst. Pelikan
6	1	Garnek kondenzacyjny „Simplex"
7	1	Injektor (smoczek) Restarting
8	1	Naczynie dla wody skondenzowanej z rurką expanzyjną
9	1	Manometer
10	1	Prasa do smarów cylindrowych (Schmierpresse)
11	1	Smarownica do cylindra z metalu
12	1	Wentyl zwrotny do rurociągu smarowego
		Inwentarz III. biblioteka.
ad 2	1	Hirth, Formenschatz — rocznik 1908
„ 303	1	Süer-Creutz-Geschichte der Metallkunst, tom II.
„ 634	3	Deutsche Kunst und Dekoration, tom XXIII., XXIV. i XXV.
„ 717	1	Beton und Eisen, rocznik 1908
„ 900	7	Handbuch der Ingenieurwissenschaften, Wasserbau, tom III, IV, V, VI, VII, VIII, IX.
„ 909	1	Düfler-Sonderheft der Arch. des XX. Ihdts.
„ „	1	Stoeving „ „ „ „ „ „
„ „	1	Moritz „ „ „ „ „ „
„ „	1	Messel „ „ „ „ „ „
„ „	1	Olbrich „ „ „ „ „ „
„ 993	2	Joseph Geschichte der Baukunst, tom III/1 i III/2
„ 1106	1	Handbuch der Architektur, tom IV.
„ 953	1	Zawiliński-Poradnik językowy, rocznik 1908
„ 1147	1	Słownik języka polskiego tom IV.
„ 1149	1	Weissmann Documents clouses
„ 1178	1	Sauvage E.-Tapezierkunst 3-ci z.
„ 1220	1	Niedling-Kirchliche Schreinerwerke.
„ 1225	1	Titscher- die Baukunde.
„ 1230	1	„Ausgeführte Kunstschmiedearbeiten", serya VI.
1245	1	Keller-Tiefbaukunde.
1261	1	Göller-Lehrbuch der Schattenkonstruktion
1268	1	Jurkovič — Prace lidu našeho
1284	1	Kaiser — Härten des Stahles

Liczba inwentarza	Ilość	WYSZCZEGÓLNIENIE
1286	1	Stanley-Moose — Mechanical Enginering and Machine
1295	1	Technik tom II.
1296	1	Schmidt-Ziegler — Leitfaden für Vorbereitung zur Meisterprüfung
1299	1	Sierkowski — kalendarz techniczny
ad 1300	5	Emperger — Handbuch für Eisenbetonbau
1306	1	Kautny — Autogene Schweissung
1317	1	Woodworth — Herstellung der Werkzeuge
1320	1	Duffield — Blumenmalerei
1321	1	Sobrański — Holzbrandtechnik
1322	1	Teisseire — Pastell-Malerei
1325	1	Kaperer — Das autogene Schweissen
1327	1	Neumann — Die Verbiennungs-Kraftmaschinen
1329	1	Ziehn — Turbinen
1330	1	Nietsche — Zahlentafeln für Eisenbeton
1331	1	Gustawicz i Wyrobek — Z wszechświata
1333	1	Heyd — Elemente des Kunstbaues
1335	1	Hessling — Louis XIV. Möbeln
1336	1	Haeder — Kleinmotoren
1337	1	Schöftler — Die Gasmaschinen
1338	1	Publikacya „II. kongresu stanu średniego“
1339	1	Schammler M. — „Tiroler Volkskunst“
1340	1	Kuśnierski — Kurs stolarstwa
1342	1	Skwarzyński Wł. — Wysokie kominy
1343	1	Wasiutyński Al. — Drogi żelazne
1344	1	Schnützer I., Huber M. — Teorya i konstrukcya aeroplanów
1345	1	Rychter — Roboty wodne cz. II.
1346	1	Kuczyński — Podręcznik techniczny
1347	1	Gloger Z. — Budownictwo drzewne i wyroby z drzewa w dawnej Polsce, tom I. 2-gi zeszyt
1350	7	Przegląd techniczny, roczniki: 1903/04,05/06/07/08/09 (dar WPana inż. Józefa Jaskólskiego)
1353	1	Schweizerische Baukunst 2 z.
1354	1	Przemysł ceramiczny 2
1363	1	Haberlandt M. Dr. — Oesterreichische Volkskunst
1364	1	Baudin — Zimmermeister
1365	1	Guedy — Palais du Louvre
1366	1	Markowski — Arbeiterhaus
1367	1	Pland — Le Style Louis XVI.
1368	1	Biegeleisen — Bolesław Biegas
1369	1	A. Schubert — Landwirtschaftliche Baukunde
—	1	„Architekt“ — rok 1910

Inwentarz IV. Narzędzia warsztatowe.

388	1	Piłka kołysząca (Schwankende Säge)
389	9	Frezerów gwiazdkowych
390	1	Aparat do lutowania pił
391	1	Aparat do profilowania na frezerce (Stabziehvorrichtung)
392	1	Lampa do lutowania benzynowa

Liczba inwentarza	Ilość	WYSZCZEGÓLNIENIE
393	70	Dłut płaskich do drzewa
394	5	Strugów spuszczy
395	7	„ równiaków
396	9	„ podwójnych
397	7	„ drapaczy
398	5	„ kątników
399	4	Węgielnice Stanley
400	5	Obcęgów
401	11	Pilników do drzewa
402	12	Tarników
403	6	Cyrkli
404	12	Pilników do piłek
405	10	Scisków stolarskich żelaznych

Inwentarz VI. Maszyny.

631	1	Przenośnia sufitowa 230 mm wyłożenie
632	4	Chwytniki lane do cheblarki
633	7	Świdrów do wiercenia podłużnego
634	2	Wywiertaki koniczne
635	24	Pilników (fryzerowych)
636	5	Przesówek z noniusem
637	870	Pilników
638	8	Stołów warsztatowych
639	12	Imadeł styryjskich
640	2	Kamienie okrągłe do ostrzenia 60 cm
641	1	Kamień okrągły do ostrzenia 70 cm
642	1	Toczydło żelazne z kamieniem
643	3	Skalpele
644	2	Pensety
645	2	Nożyczki kolankowe do bandaży
646	1	Drabina podwójna 400 cm
647	8	Frezerów do kół zębatych Mod. 15,
648	2	Piły tarczowe Higley Nr 1
649	14	Krążników karborundowych
640	24	Świderków centrujących
651	3	Sprawdziany do noży
652	1	Piła tarczowa „Higley"
654	2	Krążki karborundowe
655	2	Imadełka proste
656	1	Tokarka Pociągowa
657	2	Młotki ręczne
658	2	„ „ większe
659	1	Młot do kucia
660	1	„ krzyżowy
661	2	Ucinaki
662	1	Przykładnik
663	1	Ucinak do kowadła
664	5	Kleszczy kowalskich

Liczba inwentarza	Ilość	WYSZCZEGÓLNIENIE
665	10	Stolików warsztatowych
666	1	Ogrodzenie do kół przemiennych przy tokarce
667	1	Ogrodzenie do piłki do metalu
668	1	Półka na katalogi
669	1	Półka na czasopisma
670	1	Biurko warsztatowe z pulpitem
671	1	Drabina malarska
672	1	Półka do ciemni fotograficznej
673	1	Stelaż na śruby
674	2	Szafki na mat. apteczne
675	1	Szafka na marki kontrolne
676	1	Lampa stalowa do lutowania
677	1	Przyrząd do mierzenia chyżości
678	1	Precyzyjna węgielnica
679	2	Gwintowniki płytkowe
680	2	Sprawdziany do śrub „Whitwortha“
681	132	Świderków spiralnych
682	1	Uchwyt Custmana 4”
683	1	„ „ 5”
684	1	„ „ 12”
685	1	Zespół mikrometrów w futerale
686	1	Cyrkiel obejmujący
687	1	Znacznik ameryk. (Reisstock)
688	1	Gwintarka do rur gazowych
689	3	Młoty kowalskie 5 kg
690	1	Młot krzyżowy
691	3	Wanny szteingutowe 65 x 40 x 45 cm
692	1	Mostki do tych wanien
693	1	Wanna szteingutowa 30 x 20 x 20 cm
694	1	Mostek do tejże wanny
695	2	Garnki do bajcowania
696	5	Regulatorów do kąpieli galw.
697	6	Amperometrów
698	6	Voltmetrów
699	1	Przetwornik z prądu trójfazowego na prąd stały
700	1	Wyłącznik do przetwornika
701	1	Motor elektryczny do szczotkowania z regulatorem
702	4 kg.	Gutaperki do formowania
703	1	Stół dla motoru do szczotkowania
704	1	Regulator dla przetwornika
705	2	Koszyki do galwanizowania
706	4	Krążki filtrowe „Merino“
708	2	„ „ szare
709	6	Krążków drewnianych skórą obciągniętych
710	12	Szczotek okrągłych mosiężnych
711	3	Szczotki ze stalowego drutu
712	2	Szczotki do grafitowania
713	1	Stół pod wanny w oddziale galwanoplastycznym
714	2	Zespoły gwintowników od 5/32 — 3,8”.

Liczba inwentarza	Ilość	WYSZCZEGÓLNIENIE
		Inwentarz VII. Biblioteka uczniów.
1242	1	M. Heilpern — Balony i aeroplany 1910.
1243	1	Dr. F. Siemiątkowski — Kometa Halleya 1910.
1244	1	Kamil Flammarion — Niebo, przekład Dr. Stefanowskiej 1907.
1245	1	Kamil Flammarion — Światy nieznane, — spolszczył Ksawery Sporzyński 1904.
1246	3	Wiktor Czermak – Grunwald. Lwów 1910. (Macierz Polska)
1247	1	Grunwald Lwów, Tow. im. Piotra Skargi
1248	1	Cz. Pieniążek — Polska i Krzyżacy. Kraków 1910.
1249	1	J. Forster — Fraser — Jak Ameryka pracuje.

WYKAZ

aprobowanych książek i podręczników szkolnych, używanych przez uczniów do nauki szkolnej w zakładzie.

Przedmiot naukowy	Tytuł książki aprobowanej	Autor	Dział artystyczny klasa 1	2	3	4	Dział szkoły rzemiosł budowlanych kurs przygotowawczy	I	III	IV	V	UWAGA
1. Język polski	Druga książka polska do czytania dla szkół przemysłowych	Wydawnictwo komisyi kraj. dla spraw przemysł. wyd. III.	1	1	1	1	1	1	1	1	—	
2. Stylistyka polska	Wzory polskie stylistyczne	prof. K. Bronikowski	—	—	—	—	1	1	1	1		autograf
3. Język niemiecki	Ćwiczenia niemieckie dla II. kl. szkół średnich	German-Petelenz	1	—	—	—	—	—	—	—	—	
4. Język niemiecki	Deutsches Lesebuch für Gewerbeschulen	Haymerle, opracował i wydał O Koller	—	1	1	—	—	—	—	—	—	
5. Język niemiecki	Wypisy niemieckie dla szkół zawodowych przem. budowl.	prof. K. Bronikowski i K. Sorys	1	1	1	—	—	1	1	—	—	autograf
6. Stylistyka niemiecka	Niemieckie wzory stylistyczne dla działu artystycznego	prof. K. Sorys	1	1	1	—	—	—	—	—	—	autograf
7. Stylistyka niemiecka	Niemieckie wzory stylistyczne dla działu budowlanego	prof. K. Bronikowski	—	—	—	—	—	1	1			autograf
8. Rachunki	Nauka rachunków przemysłowych	Antoni Pawłowski	1	1	—	—	1	1	—	—	—	
9. Statyka	Zasady statyki budowlanej	L. Baecker i D. Krzyczkowski	—	—	—	—	1	1	1	—	—	autograf
10. Wiadomości polityczne i społeczne	„Bürgerkunde“	prof. L. Fleischner, po polsku opracował B. Kąsinowski	—	—	1	—	—	—	—	1	—	autograf

Ogłoszenie.

Wpisy uczniów i uczenic do wszystkich działów zawodowych o nauce całodziennej, jak również do sal rysunków i modelowania dla pań i dla mężczyzn, odbywać się będą w roku szkolnym 1911/1912, dnia 16. i 17. września; egzamina poprawcze dnia 16. września 1911. o godz. 10. przed południem.

Wpisowe, czesne, jakoteż kaucya uczniów pobierających naukę warsztatową mają być uiszczone bezwarunkowo zaraz przy wpisie.

Uczniowie zgłaszać się winni osobiście w towarzystwie rodziców lub opiekunów, przyczem winni wypełnić w dwóch egzemplarzach kartę wpisu i przedłożyć następujące dokumenta:

a) Metrykę chrztu lub urodzenia, bez której żaden uczeń przyjętym być nie może, w celu udowodnienia że skończył lub z końcem roku bieżącego ukończy 14. rok życia.

b) Świadectwo z ukończonej z dobrym postępem drugiej klasy szkoły wydziałowej, albo drugiej szkół średnich. W razie przerwy w studyach dłuższej niż czas feryi szkolnych, mają nadto nowo wstępujący uczniowie przedłożyć świadectwo moralności.

Wpisy uczniów do szkół zawodowych właściwego przemysłu budowlanego t. j. murarstwa, ciesielstwa i kamieniarstwa, odbywać się będą dnia 3. listopada 1911. Egzamina poprawcze dla uczniów tychże działów odbędą się dnia 4. listopada 1911. r. o godzinie 9. rano. Uczniowie, chcący się zapisać na dział budowlany, winni się zgłaszać osobiście i przedłożyć kartę wpisu, wypełnioną w dwóch egzemplarzach; nadto przedłożyć następujące dokumenta:

a) Metrykę chrztu lub urodzenia, bez której żaden uczeń przyjętym nie będzie, na dowód, że ukończył lub przed upływem roku bieżącego ukończy 18-ty rok życia.

b) Świadectwo z ukończonej z dobrym postępem szkoły ludowej, po odbytej i przepisanej 6-cioletniej nauce, albo też świadectwo z ukończonej z dobrym postępem drugiej klasy szkół wydziałowych lub średnich;

c) Uczniowie wstępujący na I. kurs przygotowawczy do szkoły rzemiosł budowlanych winni oprócz powyższych dowodów przedłożyć jeszcze świadectwo wyzwolin, jako pracujący murarze, cieśle lub kamieniarze na budowlach. Praktyka odbyta jedynie w biurach budowlanych nie jest wystarczającą;

d) Świadectwo z ewentualnego uczęszczania w czasie odbytej praktyki do szkoły przemysłowej uzupełniającej, publicznej sali rysunków i t. p.

Uczniowie zapisujący się na dalsze kursa działu budowlanego winni przedłożyć świadectwo z ostatniej sześciomiesięcznej praktyki na budowli.

Przyjęcie do szkoły rzemiosł budowlanych wszystkich uczniów, nowo do zakładu wstępujących, z wyjątkiem tych którzy się zgłoszą do zapisu z innych szkół równorzędnych, jest tylko prowizoryczne. W ciągu półrocza orzeka grono nauczycielskie ostatecznie, czy uczeń stale został przyjęty lub nie. W razie, gdyby uczeń nie okazał się zdolnym do stałego przyjęcia, zarządza grono nauczycielskie jego wydalenie z zakładu

Opóźnione zgłoszenia się do wpisów nie będą uwzględniane, z wyjątkiem umotywowanych ważnych powodów, lub w wypadkach choroby usprawiedliwionej świadectwem lekarskiem, lecz tylko w miarę wolnego miejsca.

Wpisowe i czesne należy uiścić zaraz przy wpisie.

Na życzenie rodziców, lub opiekunów, udziela Dyrekcya w miarę możności wskazówek dotyczących pomieszczenia uczniów po prywatnych mieszkaniach.

We Lwowie, 10. lipca 1911.

Dyrekcya c. k. państwowej Szkoły przemysłowej.

Władysław Kłapkowski

Dyrektor.

SPIS RZECZY.